Cărţile pe faţă
Petruța Grijincu
Victor Miron

Loc pentru dedicație

Scrie un mesaj
pentru cel care va primi cartea.
Dacă e pentru tine, cu atât mai mult
te invit să-ți scrii un gând frumos.

Cărțile pe față

Victor Miron
Petruța Grijincu

Cluj-Napoca, 2016

Copyright © 2016 Victor Miron şi Petruţa Grijincu
Toate drepturile rezervate autorilor, inclusiv dreptul de a reproduce integral sau parţial

Ilustraţii de Maria Surducan şi Maia Maironi

fb.com/cartilepefata

Doamnei profesoare Mariana Muthu,
căreia îi mulțumesc că m-a făcut cititor.
Vă regăsesc printre rândurile fiecărei lecturi.

CUVÂNT ÎNAINTE

Autobiografică, stenică, dezideravă (“să reuşim să facem din citit un sport naţional”) şi de-a dreptul imperativă (“ Vreau să punem cărţi în autobuzele din Cluj”) această surprinzătoare *poveste a mecanicului care (re)aduce cartea* are ingenuitatea dar şi francheţea internauţilor de pe Facebook. Iată, semnul inventat de carte – etalând invitaţia la lectură – sau imaginile foto cu “mecanicul” ascuns parcă după filele unei cărţi deschise dar cu titlul la vedere întorc pe dos apatia aproape generalizată faţă de cartea pe suport de hârtie, chiar o dinamitează aici, în pledoaria emoţionantă din **Cărţile pe faţă.** Tonul, înrudit întrucâtva cu acela al beatnik-ului Kerouac din romanul **Pe drum**, are prospeţimea şi relieful confesiunii la persoana întâi . Astfel, autoconvingerea dintr-un enunţ precum “dacă nu mai pun mâna pe volan măcar să pun mâna pe o

carte” este prelungită într-o aproape eroică şi lăudabilă “campanie de promovare a cititului” şi intitulată **Cărţile pe faţă** pe un portativ diferenţiat (plasarea cărţii în atelierele mecanice, în saloanele medicale, apelul la primarul municipiului ş.a.) ce impresionează nu numai prin sinceritatea dezarmantă dar şi, cum afirmam, prin directeţea exprimării. Iar dedicaţia, din exergă, adresată unei profesoare de excepţie, certifică adevărul că semenii noştri, care au dispărut fizic, trăiesc în memoria afectivă şi intelectuală a celor care i-au cunoscut **.** Mai mult , o recunosc în filigranul acestui veritabil credo enunţat de Victor Miron, căruia cultura îi antrenează, tonic, “muşchiul admiraţiei”. Aşadar, “când citesc o carte adevărată de fapt practic un ritual. O deschid şi intru în altă lume unde călătoria îmi este consemnată prin gestul, aproape ceremonial, de a da pagina. Tot o celebrare este şi să merg la un concert ; mă îmbrac corespunzător şi intru în altă lume în faţa scenei”. Autorul intuieşte, în realitate, un

paradox al artei : ea propune sau impune o alteritate a fiinţei dar cu finalitatea regăsirii sinelui nostru, mai îmbogăţit, mai deschis universului în care trăim, indiferent că citim un text literar, că privim o operă plastică sau că ascultăm o creaţie muzicală. Or, îndemnul „întreabă-te în ce fel eşti creativ" alimentează şi speranţa regăsirii, în c a r t e a dintotdeauna, adică în a memoria persoanei şi a lumii.

Mircea Muthu

CAPITOLUL 1
Book selfie is a selfie with a cause

Doi prieteni se întâlnesc în parc. Unul dintre ei stă pe o bancă, iar câinele lui stă în apropiere, pe iarbă, scheunând tot mai tare. Prietenul fără câine îl întreabă pe celălalt:

– De ce face aşa urât câinele tău? Ce a păţit?

– Nimic. Doar că s-a aşezat pe o scândură care are un cui în ea.

– Şi de ce nu se mută, dacă stă pe un cui?

– Ei, de ce... Pentru că încă nu îl doare suficient de tare.

Capitol dedicat prietenilor de la librăria
Bookstory

La începutul lui 2014, pe mine m-a durut suficient de mult faptul că nu mai citeam. Era o perioadă cu foarte multe schimbări pentru mine, atât profesional, cât şi personal. Mă despărţisem de prietena de atunci şi mă întorceam la Iovi, ca activitate principală, după ce mai multe proiecte din zona de tehnologie nu evoluaseră aşa cum am sperat eu.

A fost un cumul de noutăţi la început de an. De exemplu, pentru prima dată în viaţa mea stăteam singur. Până la 25 de ani am stat şi cu ai mei, şi cu fratele meu. De la 25 de ani încolo, am stat doar cu al meu super-minunat frate, Ionuţ. Sunt în continuare de acord că „sharing is caring", dar e fain să stai singur ☺.

Cum spuneam, la începutul anului, eram într-o perioadă în care simţeam că e cazul să mă mişc, să-mi schimb perspectiva. Era clar că, pe undeva, ceva nu făcusem chiar bine. Ceva îmi scăpa.

Nu aveam idee în ce direcţie să merg pe niciunul dintre planurile vieţii. În schimb, ce aveam era timp. Fără relaţie şi fără o activitate profesională frenetică, am avut din nou un timp doar al meu. Şi am (re)început să citesc.

În plus, era şi foarte frig afară şi nu avem ce să fac decât să stau în casă.

Cartea care m-a pus în mişcare a fost *Cum îţi vei măsura viaţa*, de Clayton M. Christensen.

Citind cartea de mai sus, m-am convins şi mai mult de adevărul zicalei „Diferenţa dintre cine eşti acum şi cine vei fi peste cinci ani sunt cărţile pe care le vei citi şi oamenii pe care îi vei cunoaşte".

Pe scurt, mi-am adus aminte că-mi face bine să citesc şi am început să fac mai multe acţiuni prin care să-i „corup" şi pe cei din jurul meu să citească mai mult. Iar despre asta e toată cartea de faţă. Mulţumesc.

Am glumit, nu scapi aşa uşor.

Interesant este că primul pas înspre a promova lectura prin *Cărţile pe faţă* a fost pentru ceva care se va concretiza abia în capitolul 3 al campaniei.

Am fost inspirat să îmi dau *Cărţile pe faţă* de către Adela Mureşan. Ea a ţinut un discurs la Toastmasters Cluj, în care combătea principalele motive pentru care lumea nu citeşte. Titlul discursului este *Cu cărţile pe faţă*. şi se poate urmări la acest link **http://bit.ly/discurs-adela**

Eu am luat în serios recomandarea ei şi mi-am făcut o poză cu mine citind cartea *Casa somnului*, de Jonathan Coe. Cartea o

împrumutasem tot de la Adela. Mi-am pus acea poză ca fotografie de profil pe Facebook. Asta s-a întâmplat în 22 ianuarie 2014.

În descrierea pozei am scris:

„Cărțile ne hrănesc într-un mod mult mai interesant decât mâncarea.

Suntem și ceea ce lecturăm.

Cărțile pe care le citesc mă reprezintă mult mai mult decât trăsăturile feței sau freza.

Hai să lansăm conceptul de *book selfie*: selfie în care să avem fața cufundată într-o carte :). Cine se mai joacă?

Books are a type of food a lot more interesting than just regular meal.

We are what we read.

Books tell more about me than my physical appearance.

Let's start the *book selfie* movement. Who else is willing to play?

#wearewhatweread #cartilePeFata"

Nu ştiu exact de ce am scris şi în engleză, presupun că mi-am imaginat că nenumăraţii mei prieteni străini vor fi foarte curioşi să afle detalii despre poza mea (#autoironie).

Adevărul e că mă săturasem să văd pe Facebook atât de multe poze cu pisici, cu mâncare şi cu avioane.

Majoritatea prietenilor mei de pe Facebook au vârstă apropiată de a mea (± 5 ani). Majoritatea dintre ei au citit la un moment dat, mai ales prin liceu. Unii dintre ei citesc şi acum, poate chiar mai mult de o carte pe lună. Mai trebuia doar să-i conving să posteze şi pe reţelele de socializare despre cărţile pe care le citesc

momentan sau care le-au făcut bine de-a lungul timpului.

Marele meu gest de a-mi da cărţile pe faţă pe Facebook a fost minunat, doar că a rămas ignorat de aproape toată lumea ☺. Acum râd, dar atunci nu prea am făcut-o. Adică eu fac o declaraţie atât de mişto şi mă aleg cu doar 6 like-uri? #autoironie

După această primă dare a Cărţilor pe faţă, am început să am mai mult curaj şi să vorbesc cu oamenii din jurul meu despre cărţi. Nu a fost nici măcar unul care să spună că e rău să citeşti. Cei care nu citeau spuneau că nu au timp. Văzând că nu sunt chiar cu totul ridicol în strădania de a promova lectura, am continuat.

La a doua carte „pe faţă", am mers şi mai departe, am iterat. Nu doar că mi-am făcut un *book selfie* cu ea şi am postat-o ca poză de profil, ci am început să postez în comentariile de la acea poză pasajele din carte care-mi plăceau în mod deosebit. Pasaje memorabile, asemenea celor pe care în mod normal majoritatea dintre noi le-am fi subliniat pe carte şi pe care le-am fi adnotat. Aşa am avut un pic mai mult succes. Am ajuns la fabulosul număr de 16 like-uri.

Nu era nimic impresionant nici acum, însă am crezut că e doar din cauza faptului că nu e de foarte bună calitate poza, deoarece era făcută

cu telefonul. În plus, trecusem un singur pasaj din carte drept comentariu la poză.

Cu a treia carte pe faţă a fost şi mai trist. Un singur like. Asta în condiţiile în care adăugasem şi un comentariu. Noroc că a fost o carte subţire şi, deoarece am citit-o într-o zi, m-am gândit că nu a avut timp lumea să o vadă şi să o placă. De altfel, pentru mine e foarte important ca bunii mei prieteni de pe Facebook să apese pe butonul *like* la orice fac eu pe acolo (#autoironie).

A patra carte a fost primită cu aceeaşi lipsă de interes.

Noroc că sunt suficient de încăpăţânat şi că nu am renunţat la *book selfies*. Şi, mai ales, noroc că nu am renunţat la a citi mai intens. Citesc cam 2-3 ore pe zi. Sigur că nu dintr-un foc. Citesc un pic dimineaţa, uneori, mai citesc şi în timpul zilei (câteodata chiar şi când sunt la service) şi, bineînţeles, seara. Am înlocuit vizionatul de seriale şi filme în neştire cu lectura. Mulţi ani am fost la zi cu majoritatea serialelor la modă. Am văzut tot *Lost* integral, *House M.D.*, de mai multe ori, cunosc bine şi *Mentalistul*, iar *Lie to me* a fost obiectul unor analize personale repetate.

A cincea carte a fost *book selfie*-ul de cotitură. A fost vorba de *The element – how finding your passion changes everything*, de Ken

Robinson. Aici am trecut de 30 de like-uri. Deja era ceva.

Faptul că am citit o carte despre creativitate e posibil să-mi fi dat încrederea necesară pentru a face propuneri curajoase oamenilor din jurul meu. Mi-a rămas foarte clară această idee din carte: nu te întreba dacă eşti creativ, ci întreabă-te în ce fel eşti creativ.

Personal, nu m-am considerat niciodată un om creativ sau cu imaginaţie. Mă vedeam în foarte multe feluri, dar numai un artist nu. După această carte, m-am hotărât să-mi mai dau o şansă. Poate, totuşi, voi găsi şi eu modul în care pot fi creativ.

Şi tot aşa, de câteva ori pe săptămână, îmi schimbam poza de profil de pe Facebook, dând câte o nouă carte pe faţă. Continuam să fac asta deoarece vedeam pe mine că îmi face bine să citesc, iar prima schimbare notabilă a fost la nivelul imaginaţiei, îmi veneau mult mai multe idei decât înainte.

După vreo trei săptămâni în care eram singurul din lista de prieteni care făcea imprudenţa de a avea poze de profil cu o carte, am început să mă simt singur. Am încercat, mai discret la început, mai direct ulterior, să conving prieteni să-şi pună şi ei poze de profil citind o carte. Din păcate, nu am reuşit.

Eram conştient că e mai bine să recompensez pe cei care citesc decât să-i cert pe cei care nu citesc.

Pe cei de la librăria *Bookstory* îi ştiam de mai bine de un an. Ei chiar sunt o librărie de treabă. Într-o seară, pe la mijlocul lui februarie, am mers pe la ei cu o propunere ”indecentă”: să ofere o reducere de 10% oamenilor care au poză pe Facebook cu ei citind o carte. Nu mai ştiu dacă am vorbit prima dată cu Emma sau cu Vasile, dar mi-au dat rapid un răspuns pozitiv.

Asta îmi place foarte mult la firmele mici: faptul că se pot lua decizii cu mare viteză. Nu e nevoie de o tonă de întâlniri şi o mulţime de şefi de convins.

În acel moment, încă nu plănuiam nimic altceva decât să nu mai fiu singurul nebun cu poză de profil pe Facebook citind o carte. Îmi place mie don Quijote şi Eliade m-a călit un pic de frica de ridicol, totuşi, parcă m-aş fi simţit mai confortabil dacă măcar încă o persoană ar fi avut o poză de profil citind o carte.

Ca o mică paranteză, Eliade spunea că „a evita ridicolul înseamnă a refuza singura şansă la nemurire.”

Mai scrisesem câteva comunicate de presă încă de pe vremea UseTogether, doitfor şi appFavorit.es, aşa că m-am învrednicit să scriu

unul şi cu această ocazie. Mai jos poţi să vezi rezultatul:

Eşti recompensat dacă îţi dai cărţile pe faţă

O librărie din Cluj-Napoca răsplătește clienții care își pun poze de profil pe Facebook cu ei citind

Se spune că suntem ceea ce mâncăm, că suntem ceea ce conducem sau că suntem ceea ce iubim. La Cluj se consideră că suntem și ceea ce citim.

„Cărțile ne hrănesc într-un mod mult mai interesant decât mâncarea. Suntem și ceea ce lecturăm.

Cărțile pe care le citesc mă reprezintă mult mai mult decât trăsăturile feței sau freza. Hai să lansăm conceptul de book selfie: selfie în care să avem fața cufundată într-o carte.”. Așa suna postarea pe Facebook a lui Victor Miron, un tânăr clujean. El și-a schimbat poza de profil cu una în care citește un roman – i se văd doar umerii și capul e acoperit de cartea deschisă.

Pornind de aici, cei de la Bookstory – o librărie independentă din centrul Clujului – au pornit o campanie de recompensare a celor care procedează

așa cu poza lor de profil de pe Facebook. Astfel, ei oferă 10% reducere la cărțile din librărie tuturor celor care în pozele lor de profil pe Facebook apar citind o carte. Cititorul trebuie doar să folosească în descrierea imaginii codurile: #cartilePeFata și #bookstory.

„De multe ori, cărțile pe care le citim ne recomandă mult mai bine decât orice altceva. Vedem asta destul de des în librărie. Nu de puține ori s-a întâmplat ca cineva să ia în mână o carte, iar un alt client să intre în vorbă cu acesta și să-i recomande cartea respectivă.”, spune Vasile Jude de la Bookstory.

Numele campaniei, Cărțile pe față, a fost inspirat dintr-un discurs susținut la Cluj de Adela Mureșan, o absolventă a Facultății de Litere din Oradea. Aici ea oferă contraargumente pentru principalele motive pentru care lumea nu citește: pentru că e plictisitor, pentru că nu înveți nimic util și pentru că e mai ușor să vezi filmul decât să citești cartea. „Cărțile te construiesc și contribuie la formarea ta ca om, iar apoi ți se citesc pe față. Se văd în felul în care zâmbim, în felul în care privim, în felul în care înțelegem aceleași glume sau ne întristăm la aceleași întâmplări.”, așa încheie Adela prezentarea ei.

Ralph Waldo Emerson spunea „Cunoști un om după cărțile pe care le citește.”. Așa consideră și inițiatorii campaniei ***Cărțile pe față****.*

După ce am finalizat compoziţia, am ataşat şi poza cu primul *book selfie*. Am trimis acest comunicat prietenilor de la România Pozitivă. Ei publică ştiri de bine din toată ţara. Au publicat repede ştirea la ei pe site şi au distribuit-o şi la ei pe Facebook, unde, atunci, aveau aproape 20 000 de fani. Asta era cândva într-o dimineaţă de marţi, 18 februarie. Îmi doream eu să devină *virală* şi să strângă câteva zeci de răspândiri pe reţele de socializare, însă chiar nu îmi imaginam că până seara va depăşi 1000 de *like*-uri doar pe Facebook.

Astrele s-au aliniat cumva în cazul acestui articol şi oamenii au considerat că e oportun să-l răsplătească apăsând butonul *like*. E bine ştiut şi faptul că în România reţeaua de socializare care domină detaşat e Facebook, prin urmare, acolo se distribuie mult conţinut de acest tip.

Ţin bine minte entuziasmul pe care îl simţeam la fiecare nou prag de 100 de *like*-uri atinse. Cum sunt tot timpul pe Facebook (#autoironie), vedeam din jumătate în jumătate de oră cum cresc vertiginos numerele de lângă căsuţa albastră cu **f** în frunte.

Pe neaşteptate, am văzut că suntem pomeniţi de Liviu Mihaiu de la Radio Guerrilla, de Adrian Buzdugan de la Radio Zu şi chiar de unii profesori universitari din Cluj, cum ar fi domnul Dorel Găina.

Văzând că se ajunge la 1.9 k *like*-uri (după 1000 de like-uri nu-ţi mai arată cifrele de la zeci şi de la unităţi), am înţeles că lumea e interesată de acţiuni mai *funky* prin care se promovează lectura.

Am început să urmăresc *hashtag*-ul #cartilePeFata şi am fost foarte bucuros să văd că nu mai eram singurul nebun cu poză de profil citind o carte. Nu mai eram *cel mai prost din curtea şcolii* ☺.

Din păcate, pe Facebook, *hashtag*-ul e mai restrictiv decât pe Twitter sau pe Instagram şi nu vezi toate postările de sub acelaşi cod cu semnul # în faţă. Vezi doar pe cele ale oamenilor care îţi sunt „foarte prieteni buni" sau care au profilul complet public, fără restricţii de confidenţialitate.

Îmi dau seama că toată această experienţă m-a schimbat. De exemplu, când văd pe mobil că cineva şi-a schimbat poza de profil pe Facebook, aştept să se încarce imaginea nou aleasă, cu speranţa că are un *book selfie* ☺. Dacă poza e cu *book selfie*, sigur îi dau *like*.

De ce contează *book selfie*-urile şi de ce contează numărul de *like*-uri de la un articol? Pentru că fiecare dintre noi suntem, în era social-digitală, propriile grupuri media – *Me Media Group*. Fiecare avem un număr, mai mare sau mai mic, de cititori. Fiecare dintre noi, inevitabil şi, de multe ori, involuntar, influenţăm comportamentul şi deciziile celor din jurul nostru.

Aşa cum nouă ni se face poftă de îngheţată sau de vinete când le vedem pe Facebook-ul unui amic, tot aşa altora li se face poftă să citească o carte pe care o văd pe poza de profil a unui prieten, mai ales dacă e prieten apropiat. Mie, deşi nu sunt gurmand, mi se face poftă de vinete şi când aud sau citesc cuvântul „vinete", nici nu e nevoie să văd o poză cu ele.

Când o ştire devine virală pe internet, e relativ uşor să primeşti atenţie din partea televiziunilor. Deja eşti oarecum validat. La câteva zile după apariţia articolului pe România Pozitivă, am ajuns la Bookstory să filmăm o ştire despre *Cărţile pe faţă*.

Am mai cutezat să apar la televizor de câteva ori şi recunosc că îmi face plăcere de fiecare dată. Este haios să faci filmări pentru ştiri. E nevoie şi de cadre pe tema ştirii, aşa că am fost filmat destul de mult printre cărţi. „Hai spre mine, ia o carte în mână, acum las-o jos.

Deschide-o şi citeşte din ea". Cum spuneam, foarte haios.

Cel mai dificil a fost să găsim clienţi ai librăriei dispuşi să se lase filmaţi dând o declaraţie despre această reducere. Oamenii sunt speriaţi de camera de filmat. Cea mai mare frică este să nu apară într-o ştire scandaloasă din categoria *ştirile de la ora cinci*.

Pentru o ştire de două minute, am petrecut mai mult de o oră împreună cu echipa de filmare.

Următorul lucru pe care l-am făcut a fost „să instalăm" un fotograf de gardă la librărie pentru a poza HD oamenii cu *Cărţile pe faţă*. Am avut norocul să ne ajute o mulţime de „pozeri" de treabă. Timp de două săptămâni, s-au făcut câteva sute de poze cu *Cărţile pe faţă*.

Fără ajutor nu poţi face mare lucru. Dacă nu erau ceilalţi din echipa *Cărţile pe faţă*, sigur nu eram aici. Şi dacă nu erau oamenii care să-şi dea cărţile pe faţă, nu eram nicăieri.

Acum că stau să mă gândesc şi să caut explicaţii pentru faptul că oamenii îşi fac astfel de *book selfie*-uri, îmi dau seama că într-adevăr „*book selfie* is a selfie with a cause". Cred că pentru mulţi motivaţia, pe lângă reducerea primită de la diverşi parteneri, este că simt că susţin o cauză. Aceeaşi motivaţie îi face pe oameni

să-şi pună la poza de profil pe Facebook *bagde*-uri de susţinere a unei cauze prin PicBadge. E foarte posibil ca şi faptul că de-a lungul timpului am avut şi câteva astfel de ecusoane la poza de profil pentru diverse cauze să mă fi inspirat în ideea de *book selfie* la poza de profil.

Şi da, te rog să îţi postezi şi tu pe Facebook o poză cu tine având o carte pe faţă. Cred că o carte ne reprezintă şi ne recomandă mai tare decât culoarea ochilor sau freza.

Ps: pune în descrierea pozei textul ”Promovăm cititul, ne dăm Cărţile pe faţă”.

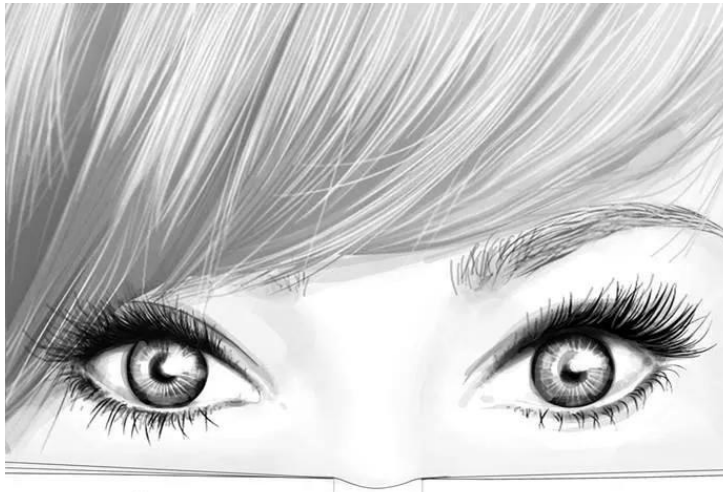

‘It’s **better** to have **your** **nose** **in a** **book** **than** **in** **someone** **else’s** **business**’.

Adam Stanley

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 2
Dacă nu mai pun mâna pe volan, măcar să pun mâna pe o carte

– Bulă, ai citit *Iarna pe uliţă*? întreabă profesoara.

– Vai, doamna profesoară, eu nu citesc nici vara pe verandă.

Capitol dedicat prietenilor de la
Service Auto IOVI

Acest capitol este despre cum am creat prima bibliotecă la un service auto. Paradoxal, chiar dacă această acţiune mi-a adus cele mai mari beneficii personale directe, mi-a venit cel mai greu în minte.

A avut şi mare impact în media, şase televiziuni au vrut să filmeze minunea. Toţi se miră când aud că e posibil ca un service auto, unde se aşteaptă să întâlnească personaje de genul lui Bulă din bancul de mai sus, să aibă cărţi de împrumutat. Şi când mă gândesc că toată acţiunea a fost făcută aproape din greşeală!

Era într-o miercuri seară, pe final de februarie. A doua zi după-masa trebuia să filmez alături de Georgiana şi de Dan primul episod, sezonul doi, din serialul *Întreabă Service-ul*. Aveam tot scenariul şi tot textul pregătit pentru această filmare. Stăteam de vorbă cu Adela Mureşan şi ne gândeam cum am mai putea promova lectura şi, din vorbă în vorbă, am înţeles că cel mai uşor ar fi să conving service-ul auto **Iovi** al familiei să intre în campanie. Era foarte uşor, deoarece era suficient să fiu eu de acord, tatăl şi fratele meu mă îndrăgesc suficient de mult încât să-mi permită astfel de extravaganţe.

Aşa a apărut ideea să dăm clienţilor o carte la schimb în locul maşinii. Adela e vinovată pentru sloganul „dacă nu mai pun mâna pe volan,

măcar să pun mâna pe o carte". Aşa e ea, creativă şi amuzantă. Mă mir că încă nu lucrează pe post de *copywriter*.

Dimineaţa următoare, ideea din seara trecută era un simplu proiect, pe care aveam să-l implementăm la un moment dat. Nu reprezenta o prioritate. Problema, sau oportunitatea, a apărut de la faptul că ziua aceea de joi a fost foarte ploioasă. În asemenea condiţii, nu puteam filma episodul din *Întreabă Service-ul*, mai ales că era vorba despre cum se schimbă o roată (eu şi Dan trebuia să avem pană la maşină şi „să ne tragem pe fund" care să schimbe roata şi, deoarece nu ne pricepeam niciunul, avea să vină Georgiana să ne arate cum se face).

Văzând că vremea nu e cu noi, am schimbat rapid planurile, am scris şi mai rapid cele două scripturi de mai jos şi am anunţat pe prietenii de la Av Media că nu mai filmăm lângă Parcul Mare, ci vom filma la service-ul Iovi. Foarte rapid, Adela mi-a şlefuit scriptul (în pauza de masă – în cazul în care citeşte cineva de la ea din companie şi are dileme legate de ce face ea în timpul programului).

Mai jos sunt scripturile, exact cum le-am folosit.

Client la service:

Clientul la telefon din mașină: Salut, Victor, când mă poți primi la revizie?

Victor: E ok mâine dimineață?

Clientul: E excelent, vin la ora 9.

Victor: Ce ai dori la schimb, cât mașina e la reparat?

Clientul: Nu știu exact. Ceva care să nu fie foarte mare, să pot să o strecor ușor și să meargă repede.

Victor: Ok, hai liniștit, am ceva care sigur o să-ți placă.

Clientul ajunge la service, îmi lasă cheile și talonul, iar eu îi dau la schimb o carte.

Clientul: Dacă nu mai pun mâna pe volan, măcar să pun mâna pe o carte!

Clientă la service:

Clienta la telefon din mașină: Ciao, Victor! Pot să vin luni să-mi schimbi ambreiajul la mașină?

Victor: Salut. E ok luni dimineața. Ce ai dori la schimb, cât mașina e la reparat?

Clienta: Mi-ar plăcea să fie una serioasă şi să mă ducă unde nu am mai fost.

Victor: Ok, hai liniștită, am ceva care sigur o să-ți placă!

Clienta vine la service, îmi lasă cheile și talonul, iar eu îi dau la schimb o carte.

Clienta: Dacă nu mai pun mâna pe volan, măcar să pun mâna pe o carte!

Cu aceste scripturi, listate la ora 17, începeam filmările. Prima dată cu Adi. Întâmplarea a făcut ca el să vină cu maşina la reparat. Am fost colegi de liceu şi mi-a fost destul de uşor să-l corup, cu toate că a opus rezistenţă, dar numai la început: „Victor, nu. Tu iar vrei să mă filmezi şi să mă pui pe internet?". Replica lui se referea la o întâmplare petrecută cu vreo doi ani în urmă, când îi luasem, tot la service, un testimonial video despre service.

Am luat câteva duble până să fie ok.

A urmat Georgiana. Ea era pregătită să schimbăm roata, dar s-a adaptat rapid noilor circumstanţe.

Pasul următor a fost să scriu şi un comunicat de presă:

"Dacă nu mai pun mâna pe volan,
măcar să pun mâna pe o carte"

Primul service auto care îți dă la schimb o carte cât ai mașina la reparat.

Toată lumea care a fost cu mașina în service știe cât de dificil este să te lipsești de automobil cât timp acesta e la revizie sau la reparație în service. Un service auto independent din Cluj-Napoca a decis să ajute clienții în această privință și să le facă viața mai

ușoară. Însă ei nu pun la dispoziție alte mașini clienților, ci le oferă la schimb cărți.

„Mașinile ne pot duce în foarte multe locuri și ne fac viața mai ușoară din multe puncte de vedere. Sunt, totuși, locuri, lumi și stări în care doar o carte ne poate conduce.”, spune Victor Miron, consilier service driver-friendly la *Service Auto Iovi*.

Când duci mașina la reparat, poți alege una dintre cărțile din biblioteca lor de la recepția service-ului. De asemenea, poți consulta lista de cărți și disponibilitatea lor de pe internet.
Dacă nu ai terminat de citit cartea până ți se repară mașina, poți să prelungești „călătoria” cu acea carte. O returnezi când ai terminat-o de citit, iar astfel vei face o vizită la service pentru a lăsa altceva decât bani.
Această inițiativă este a doua din cadrul campaniei **Cărțile pe față**, campanie de promovare a lecturii în moduri inedite. Prima inițiativă a fost cea de săptămâna trecută, prin care librăria Bookstory din Cluj-Napoca a anunțat că oferă o reducere de 10% clienților care au poză de profil pe Facebook cu ei citind o carte.
Victor Miron, care este și unul din inițiatorii *Cărțile pe față*, ne mai spune: „Am început această campanie de promovare a cititului în memoria doamnei profesoare Mariana Muthu, care mi-a predat limba și literatura română în liceu. Datorită ei am devenit cititor și vreau

ca prin această campanie impactul activității ei să se amplifice și mai mult.”.
Pentru a promova campania, cei de la Service Auto Iovi au realizat și aceste două clipuri video explicative: http://www.trilulilu.ro/video-auto-moto/daca-nu-mai-pun-mana-pe-volan-macar-sa-pun-mana-pe http://www.trilulilu.ro/video-auto-moto/tu-ce-ai-vrea-la-schimb-cat-ai-masina-la-reparat.

Una din următoarele acțiuni în cadrul campaniei *Cărțile pe față* este ca, o dată pe lună, oamenii care citesc în mijloacele de transport în comun din Cluj-Napoca să circule gratuit. Pentru asta mai urmează doar să convingă autoritățile locale.

La acest comunicat e important să se observe că deja vorbeam despre circulatul gratuit în mijloacele de transport în comun. Am mizat pe faptul că, dacă vorbim cât mai des despre această idee, oamenii se vor entuziasma de ea şi ne vor susţine în cererea noastră faţă de primărie.

Pe lângă comunicatul de presă care anunţă biblioteca, sigur că am făcut şi biblioteca propriu-zisă. De fapt, aveam deja recepţia service-ului câteva zeci de cărţi, printre care manualele tehnice despre maşini şi cărţi de bune maniere – pe acestea le-am colecţionat pentru campania

noastră de promovare a bunelor maniere în trafic, **Pe drumul cel bun**.

Celelalte cărţi, până la 100, le-am adus din biblioteca proprie.

După ce videourile au devenit sociale şi au fost publice pe Facebook, lucrurile au ajuns tot mai interesante. Mi-a fost şi foarte uşor să-i fac pe oameni să înţeleagă ideea, având un material video care să o exemplifice.

Surprinzător a fost faptul că 4 televiziuni au vrut să filmeze doar în prima săptămână după anunţ. Cu siguranţă, aici ne-au ajutat mult şi materialele video pe care le-am făcut.

Orice filmare de la câte o echipă de filmare a unei televiziuni a durat de la o oră în sus, ceea ce ne-a determinat să rugăm ultima televiziune să vină în vizită doar după ora 17:00 sau în weekend; să apucăm să mai şi lucrăm.

Colegul meu Raul, care e un individ de treabă, a fost şi el pe sticlă la una dintre filmări. S-a lăsat foarte greu convins, dar, după ce s-a văzut la televizor, a fost destul de bucuros. Ţin minte că aşa am fost şi eu chiar la prima apariţie. În primă fază, nu am vrut să accept, mai apoi, am mers cumva fără prea mare tragere de inimă, însă după ce m-am văzut pe filmare mi-a plăcut.

Cu adevărat amuzant a fost când cei de la Kanal D m-au contactat să mă întrebe dacă nu cumva este un service auto cu bibliotecă şi la Bucureşti, pentru ca şi ei să poată filma. Atunci m-am gândit că poate ar fi o idee bună să deschidem unul şi acolo.

E destul de surprinzător că am reuşit să stârnim o asemenea reacţie din partea presei, dând la schimb cărţi. Cred că şi dacă am fi dat la schimb gratuit o limuzină cu plinul făcut, tot nu am fi reuşit să fim atât de interesanţi pentru ei.

Ce e drept, am făcut ceva în plus: am făcut acele videoclipuri, prin care am reuşit să punem în valoare partea interesantă a iniţiativei noastre. Faptul că am introdus cartea într-un loc unde de obicei nu le vezi – la service – şi am asociat-o cu un obicei cunoscut, acela de a primi la schimb o maşină cât a ta e în service.

La un moment dat, mi se părea că e obositor să tot repet această frază: „Dăm o carte la schimb cât ai maşina la reparat, deoarece o carte te poate duce în locuri, în lumi şi în stări în care o maşină, oricât ar fi de frumoasă, nu te poate duce", însă am continuat să o spun de fiecare dată datorită feedback-ului pozitiv.

A fost foarte frumos momentul în care clienţii au început nu doar să împrumute cărţi, ci chiar să ne doneze cărţi pentru bibliotecă. Un

client ne-a donat 10 cărţi în limba maghiară şi aşa am avut ce să le oferim şi clienţilor maghiari.

Din punctul meu de vedere, o bibliotecă ar trebui să reprezinte o dotare standard în fiecare service. Sper ca exemplul nostru să fie preluat şi de alţi colegi de breaslă de prin ţară. Să aibă şi televiziunile din alte oraşe posibilitatea de a promova astfel de iniţiative.

Acum, la final de 2015, sunt serviceuri cu bibliotecă şi în Braşov (Vrom Service - http://vrom.ro/) şi în Bucureşti (Monkey service - http://www.monkeyservice.ro/).

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

Citește
o carte!
Nu vei fi

întrerupt de
publicitate.

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 3
Îți face cinste să citești

”– Ce-ai lua cu tine,
Dacă s-ar pune problema
Să faci zilnic naveta între rai şi iad,
Ca să ţii nişte cursuri?
– O carte, o sticlă cu vin şi-o femeie, Doamne,
Dacă nu-ţi cer prea mult.
– Ceri prea mult, îţi tăiem femeia,
Te-ar ţine de vorbă,
Ţi-ar împuia capul cu fleacuri
Şi n-ai avea timp să-ţi pregăteşti cursul.
– Te implor, taie-mi cartea,
O scriu eu, Doamne, dacă am lângă mine
O sticlă de vin şi-o femeie.
Asta aş dori, dacă nu cer prea mult.
– Ceri prea mult.

Ce-ai dori să iei cu tine,
Dacă s-ar pune problema
Să faci zilnic naveta între rai şi iad,
Ca să ţii nişte cursuri?
– O sticlă de vin şi-o femeie,
Dacă nu cer prea mult.
– Ai mai cerut asta o dată, de ce te încăpăţânezi?

E prea mult, ţi-am spus, îţi tăiem femeia.
– Ce tot ai cu ea, ce atâta prigoană?
Mai bine tăiaţi-mi vinul,
Mă moleşeşte şi n-aş mai putea să-mi pregătesc cursul,
Inspirându-mă din ochii iubitei.

Tăcere, minute lungi,
Poate chiar veşnicii,
Lăsându-mi-se timp pentru uitare.

– Ce-ai dori să iei cu tine,
Dacă s-ar pune problema
Să faci zilnic naveta între rai şi iad,
Ca să ţii nişte cursuri?
– O femeie, Doamne, dacă nu cer prea mult.
– Ceri prea mult, îţi tăiem femeia.
– Atunci taie-mi mai bine cursurile,
Taie-mi iadul şi raiul,
Ori totul, ori nimic.
Aş face drumul dintre rai şi iad degeaba.
Cum să-i sperii şi să-i înfricoşez pe păcătoşii din iad,
Dacă n-am femeia, material didactic, să le-o arăt?
Cum să-i înalţ pe drepţii din rai,
Dacă n-am cartea să le-o tălmăcesc?

Cum să suport eu drumul şi diferenţele
De temperatură, luminozitate şi presiune
Dintre rai şi iad,
Dacă n-am vinul să-mi dea curaj?”

‘Dacă nu cer prea mult’– Marin Sorescu

Capitol dedicat prietenilor de la
Grădina Botanică ”Alexandru Borza”

Al treilea act, prin simplul fapt că e al treilea, ar trebui să fie cu adevărat impresionant. Cel puţin, în poveşti, întotdeauna numărul trei este magic: al treilea fiu de împărat, a treia provocare. De fapt, toată ideea de a face o campanie s-a legat de capitolul de faţă.

De ceva vreme căutam oameni dornici să mă ajute să punem cărţi în autobuz. De fapt, ceea ce doream să fac era să-i încurajez pe oameni să citească în autobuz.

De ce? Pentru că pentru majoritatea dintre noi mersul cu mijlocul de transport în comun este o activitate cotidiană, monotonă şi în care, de obicei, ne plictisim.

E un timp ”mort”.

Şi cum în orice problemă este şi o mare oportunitate, am fost convins că ar fi mult mai sănătos ca oamenii să citească în ora petrecută zilnic în autobuz de acasă spre locul de muncă sau spre şcoală.

Prima idee era complexă, să nu spun complicată. Voiam să punem cărţi gratuite în autobuze şi oamenii să le împrumute sau să le schimbe cu alte cărţi. Pentru asta, aveam nevoie de cărţi şi de suporturi speciale în care să punem cărţile. Am început chiar să vorbim cu un prieten care predă la Facultatea de Design despre cum am putea să implicăm studenţii şi să facem un

concurs prin care să-i provocăm să conceapă ei acele etajere speciale.

Bineînţeles că, pe măsură ce complicam ideea, şansele ca ea să se concretizeze scădeau exponenţial.

Aici e postul iniţial pe Facebook din 8 Ianuarie :

„Dacă și tu crezi că lectura e o activitate importantă în viața oamenilor, citește asta.

Vreau să punem cărți în autobuzele din Cluj.

Vreau să strângem cărți de calitate de la oameni și instituții (librării, edituri, biblioteci) și să le punem gratuit în autobuze în niște rafturi dedicate.

Vrei să mă ajuți?”

http://bit.ly/post-8-ian

A doua iteraţie a fost puţin mai abordabilă. În cadrul unei discuţii cu Victor Gavronschi de la Loopaa, am fost de acord că ar fi mai eficient să punem în primă fază mesaje care promovează lectura. Ideea era să afişăm citate şi mesaje care să instige la lectură. Acestea urmau să fie amplasate lângă compostoare şi poate chiar şi pe scările de urcare în autobuz. Avea sens această idee, deoarece am înţeles că problema nu este neapărat că oamenii nu au cărţi. Cea mai mare parte a oamenilor au cărţi acasă şi pot să împrumute uşor de la alţi oameni sau chiar de la

bibliotecă. Doar că nu îşi dau seama că în drumul lor zilnic pot citi!

Totuşi, şi această idee a avut minusurile ei. Trebuiau concepute mesajele, tipărite, montate, şi toate acestea cu acordul RATUC.

Aşa că a treia iteraţie, la al treilea act, a fost cât se poate de simplă. Cea mai bună motivaţie de a citi în autobuz ar fi dacă, prin lectura pe mijlocul de transport în comun, ar circula gratuit cu autobuzul. Dacă ar deveni cartea noul bilet! Asta e din categoria *orice pe gratis e binevenit*!

Aici e prima postare cu această idee (din 20 februarie):

”Știi pe cineva de la Primăria Cluj-Napoca cu cine aș putea să iau legătura pentru a-i convinge să ofere, o dată pe lună, gratuitate la transportul în comun celor care citesc în autobuz?”

http://bit.ly/post-20-feb

După cum se poate vedea în comentariile la această postare, lumea a fost săritoare să ajute. Vasile Harsa mi-a trimis un mesaj în care mi-a sugerat să sun la telefonul primarului şi să propun această idee.

Aşa că am sunat la acel număr de telefon, am vorbit cu o doamnă simpatică şi mi s-a spus că

mi se va da un răspuns în 30 de zile. Am primit un număr de înregistrare.

Răbdarea nu e punctul meu forte, chiar dacă am făcut un autocolant cu mesajul: „Răbdarea începe când nu mai ai răbdare", pentru campania **Pe drumul cel bun**.

De altfel, chiar mi-a ajuns un răspuns prin poştă, undeva după 30 de zile, în care mi se mulţumea pentru propunere, însă nu se spune dacă şi când se va implementa. Poţi vedea aici răspunsul: **http://bit.ly/scrisoare-primarie**. Totuşi, e de apreciat că au răspuns, pot spune că m-am simţit auzit.

Ce s-a întâmplat în continuare m-a făcut să-l simpatizez pe domnul primar Emil Boc. Asta, în condiţiile în care eu nu am nicio afinitate politică şi nici nu intenţionez să mă alătur vreunui partid. Primarul nostru, am aflat atunci, vorbeşte săptămânal în direct, la radio, cu alegătorii lui.

Face asta la Napoca Fm ca invitat al lui Corina Brânduşan. Pe Corina o ştiam de ceva vreme şi avusesem şansa să mă invite de câteva ori la ea în emisiune. Suntem prieteni şi pe Facebook, a văzut propunerea mea, m-a contactat şi mi-a propus să intru în direct.

Aşa că în 27 februarie vorbeam în direct cu domnul primar. În această eră a internetului, este totul înregistrat, aşa că se poate asculta

intervenţia mea.: **http://bit.ly/interventie-radio.** Dânsul a reacţionat pozitiv şi a spus că ideea mea se potriveşte profilului cultural al oraşului. (Cluj-Napoca candidează să devină capitală culturală a Europei în 2021.)

Aşa m-am convins şi mai mult că e util să-ţi faci publice ideile. Dacă mi-aş fi ţinut ideea pentru mine, nici nu aş fi bănuit că e posibil să vorbesc la radio în direct cu domnul primar. Cu siguranţă ar fi durat muuult mai mult timp, nu o săptămână, de când am avut ideea şi până când a auzit-o nu doar el, ci şi o mulţime de alţi oameni, atât în direct, cât şi în reluare.

Un alt lucru *cool* al primarului nostru este că are o pagină de Facebook foarte activă. După emisiune, a postat pe pagina lui propunerea mea, cu scopul de a primi un feedback din partea clujenilor. Mai jos, postarea dânsului:

„O zi în fiecare lună în care iubitorii de lectură să circule gratuit cu transportul în comun din Cluj-Napoca – cu alte cuvinte, oricine citește în autobuz/troleibuz/tramvai nu plătește bilet – e propunerea pe care am primit-o în această dimineață de la un ascultător al Radio Napoca FM, Victor Miron. Cred că este o idee foarte bună! Ce părere aveți?”

A ajuns la peste 400 de *like*-uri într-o singură zi, zeci de *share*-uri şi zeci de comentarii,

majoritatea pozitive şi foarte entuziaste. Asta, în condiţiile în care pagina lui avea atunci în jur de 10 000 de fani; această postare a fost cel mai probabil pe primul loc în acea săptămână ca număr de aprecieri.

Trebuie să recunosc că m-am simţit şi mai bine când am văzut că lumea susţine acţiunile nonconformiste de promovare a lecturii. Dacă mai aveam unele reţineri şi frici în a-mi da voie să gândesc *outside the box*, după această reacţie publică am înţeles că nicio idee nu e de ignorat şi că, dacă pare mai trăsnită, sunt şanse mari să fie mai bună.

Marea mea reţinere legată de această idee se referea la faptul că va implica o instituţie de stat, primăria, şi că, astfel, va dura foarte mult până se va aproba şi până se va implementa. Sunt obişnuit ca ideile să se implementeze foarte repede. De exemplu, ideea pentru Capitolul 4 s-a concretizat a doua zi după naşterea ei.

Ce am făcut a fost să nu-mi canalizez prea multă energie în această direcţie. Nu cred că ar ajuta la ceva să sun în fiecare săptămână să vorbesc în direct cu domnul Boc. În mod evident, sunt şi alţi oameni care vor şi merită să discute cu dânsul în direct.

În schimb, am utilizat de câte ori mi s-a ivit ocazia strategia de a vorbi în presă şi la

televizor despre această propunere. Zilele următoarea au filmat pe această temă cei de la Look TV. Ei au mers în autobuz şi au făcut un *stand up* (am aflat, cu această ocazie, că aşa se numeşte acţiunea) şi au cerut şi opinia oamenilor care călătoreau. Aici e reportajul: http://bit.ly/stire-autobuz-look .

Informaţii neoficiale pe acest subiect am mai primit de la oameni din primărie. Am aflat că vor să testeze şi că lucrează deja la afişe, dar nu s-a anunţat o dată.

Cei de la Realitatea au făcut un reportaj pe tema *Cărţile pe faţă*. Asta era deja în 29 martie. Pe atunci, lansasem şi *cabinetul stomatologic anticariat / anti-cariat*. Ei au mers nu doar în autobuz, ci au cerut şi o declaraţie de la primărie.

Aici găsiţi prima declaraţie publică prin care se spune că se acceptă ideea.

„«O vom aplica în cadrul unui târg de carte, să vedem cum merge. Dacă reacţia clujenilor va fi pozitivă, o vom aplica în fiecare lună, gratuit, o zi pentru toţi clujenii care vor circula cu o carte pe mijloacele de transport în comun», a spus Iulia Perşa, purtător de cuvânt în cadrul Primăriei Cluj-Napoca."

http://bit.ly/stire-realitatea

Dacă o să te uiţi la materialul video, e foarte posibil să cazi în eroarea în care am ajuns şi eu. Acolo se spune că se va testa ideea cu ocazia unui târg de carte din luna aprilie. Nu i se spune numele târgului de carte, cum nu se spune numele, în general, la ştiri, pe motive că CNA-ul ar putea considera că se face reclamă.

Cel care spune că se va aplica în aprilie este reporterul Realitatea şi nu purtătoarea de cuvânt a primăriei. Aveam să-mi dau seama de asta mult mai târziu, după a doua conversaţie la radio cu domnul primar.

Am aşteptat cu mare interes duminica *Gaudeamus*-ului. Din păcate, a trecut aşa cum a venit, fără gratuitate pentru cititori.

Ce e interesant a fost că un pas semnificativ l-am făcut pentru acest act tocmai la Satu Mare, unde i-am cunoscut pe clujenii de la *Igen, tesek – Da, poftiţi*. E ironic că a fost nevoie să mergem la Satu Mare pentru a ne întâlni. A fost acolo un eveniment organizat de Mark Torok, în cadrul căruia am vorbit unui număr de 100 de elevi despre citit şi despre *Cărţile pe faţă*.

La întoarcere, am călătorit cu Imre şi cu Boti. Sigur că nu am ratat oportunitatea de a mă gândi cum am putea să colaborăm. Eu cred că toţi suntem în primul rând cetăţeni ai aceleiaşi planete şi că, oricum, fiecare om vorbeşte propria

limbă; aşa că faptul că unii suntem maghiari sau alţii români nu ne separă în vreun fel ireconciliabil.

Nu o să divulg mai multe despre ce am început să facem împreună cu ei, însă, printre altele, Imre, consilier local, a spus că va merge la domnul Neag, directorul CTP (fostul RATUC), şi că aş putea să-l însoţesc.

Astfel, în 16 aprilie, eram la domnul Neag în birou. I-am propus 3 lucruri şi a acceptat două. Primul a fost să punem cărţi în autobuz legate cu lanţ. Primisem de câteva zile 150 de cărţi cu lanţ de la Bookland, pentru care ţin să le mulţumesc. Sunteţi de treabă.

Domnul Neag a spus că nu e foarte elegant să legăm cărţi şi, într-un fel, sunt de acord cu el. Nu am insistat foarte mult pe această propunere. M-am gândit că tot o să găsim noi întrebuinţări originale pentru acele cărţi.

A doua propunere pentru domnul Neag a fost una mai pe placul dumnealui, dar mai multe despre ea în capitolul nouă.

A treia propunere a fost: circulatul gratuit cu autobuzul dacă ai o carte la tine. I-a plăcut şi asta. De aceea, i-am propus să o implementeze în 23 aprilie, cu o ocazia zilei internaţionale a cărţii, în intervalul orar 10:00-16.00. A spus că va trebui să se consulte cu domnul primar Emil Boc.

În 17 aprilie am vorbit din nou cu domnul Boc în direct, la radio. De data aceasta, îi propuneam ca, de zilele Clujului, care au loc pe final de mai, să batem un record mondial la capitolul *cei mai mulţi oameni care citesc în acelaşi timp*. Aş vrea, vorba Adelei Mureşan, să aducem pe buzele clujenilor un record mondial cultural. Asta, în condiţiile în care în 14 februarie la un Mall din Cluj s-a depăşit recordul mondial pentru cele mai multe femei care se rujează în acelaşi timp.

Practic, domnul primar spune că se va testa mersul gratuit cu autobuzul în toamnă, în cadrul unui târg de carte internaţional.

Tot în acest al treilea capitol am încadrat şi gratuitatea la Grădina Botanică. Am vrut ca, pe 23 aprilie, de Ziua Internaţională a Cărţii, cine are o carte la el să intre gratuit la Grădina Botanică.

De ce tocmai acolo? Deoarece e locul meu preferat din Cluj-Napoca. Şi chiar e *reader-friendly*!

Cum am reuşit să obţinem asta? Nu a fost chiar uşor, deoarece, din nou, vorbim de o instituţie publică.

Primul pas a fost să ajung la directorul instituţiei, domnul profesor Vasile Cristea. M-a recomandat dânsului domnul profesor doctor

Ioan Coroiu, care, din fericire, îmi este şi unchi şi mai este şi un om de treabă.

Am ajuns, aşadar, la domnul Cristea. Dânsul a acceptat direct prima cerere, o să vezi detalii în capitolul 9. La cea de-a doua cerere cu gratuitatea, din păcate, a fost nevoie de un pas suplimentar.

Se pare că Grădina Botanică ţine de UBB şi că rectorul universităţii trebuia să aprobe o asemenea facilitate. Din nou, am simţit un val de panică la gândul că o să trebuiască să am de-a face cu multă birocraţie.

Din fericire, mi-am adus aminte că întotdeauna există mai multe soluţii la o provocare. Mi-am dat seama destul de rapid că Petruţa, care face parte din echipa *Cărţile pe faţă*, este preşedinte ASB, Asociaţia Studenţilor de la Business, facultate din cadrul UBB, la care am fost şi eu student.

Am sunat-o, i-am explicat ce am vrea, ea a fost extrem de săritoare şi destoinică şi a scris o cerere frumoasă. A doua zi a depus-o şi a treia zi aveam deja răspunsul pozitiv. E cumva şi mai mişto că am obţinut gratuitate la Grădina Botanică faţă de gratuitate în autobuz. La Grădina Botanică e mult mai plăcută lectura.

Tot Petruţa a făcut şi afişul (**http://bit.ly/afis-GB**) care anunţă gratuitatea.

E vorba de aceeaşi Petruţa, care ulterior a devenit om de bază în campania Cărţile pe faţă şi care este co-autoarea acestei cărţi.

În 23 aprilie la ora 9.00 eram la Grădina Botanică şi domnul de la intrare îmi spunea că deja intraseră 4 persoane cu o carte la ei. L-am rugat să ţină evidenţa numărului de oameni care beneficiază de această gratuitate. În primă fază a spus că nu are cum, însă a început să facă câte o liniuţă pe un caiet de fiecare dată când cineva intra *ca la carte*. Spre prânz deja începuseră să vină tot mai multă lume, iar oamenii care avea o carte la ei nu mai stăteau la rând, ci doar arătau cartea şi intrau. La un moment dat cineva care stătea la rând să plătească a întrebat ”Bine, domnule, dar oamenii aceştia de ce nu plătesc?”. ”Păi nu aveţi o carte la dumnevoastră?” l-a chestionat domnul de la Grădina Botanică. ”Nu” a răspuns vizitatorul. ”Păi cum umblaţi fără o carte la dumneavostră?”. Atunci mi-am dat seama că exact asta vreau să reuşim prin campania Cărţile pe faţă, ca oamenii să aibă tot timpul o carte la ei şi să se bucure de ea oricând au un moment liber. Întârzie cineva la o întâlnire? Foarte bine, îţi poţi scoate carte şi să citeşti din ea până ajunge acel om.

După câteva zile am mers la Grădina Botanică şi conform persoanei de la intrare, la

Grădina Botanică au intrat însoţiţi de o carte 1230 de persoane! Asta în 2014. În 2015 am repetat acţiunea şi din nou s-au numărat cititorii şi de data aceasta au fost peste 2000. Poate în 2016 trecem de 3000, pentru că da, îmi doresc să păstrăm tradiţia acestui eveniment foarte mulţi ani de acum încolo.

Să nu crezi că am renunţat nici la ideea cu transportul gratuit pentru cititori. De fapt în 2014 am făcut de 3 ori campania taxi gratuit pentru cititori. Adică în 3 zile, două în Bucureşti şi una în Cluj, eu, împreună cu un şofer şi o maşină oferite de Autonom Rent-a-Car, am transportat gratuit oamenii care circulau citind. De fapt le-am dat şi cărţi gratuite. La Bucureşti cărţile au venit din partea editurii Litera, iar la Cluj dădeam chiar prima ediţie a cărţii Cărţile pe faţă. Prin aceste acţiuni am vrut să readucem aminte de propunerea noastră de gratuitate pentru cititori în tranportul în comun.

Şi toate eforturile şi toată stăruinţa care s-au întins pe o durată de peste un an au fost până la urmă răsplătite în iunie 2015 când, timp de 4 zile, de joi până duminică, oamenii călătoreau gratuit cu transportul în comun citind. Cartea era biletul de călătorie. Şi mai mult, minunea s-a repetat din nou în toamnă cu ocazia târgului de carte Bookfest.

Cel mai mare beneficiu al unei astfel de gratuităţi este faptul că se promovează lectura în ochii celorlalţi călători. Dacă tot vezi oamenii citind în autobuz până la urmă o să ţi se facă şi ţie poftă de carte.

Cireaşa cireşelor de pe tort în toată povestea asta a fost faptul că această gratuitate a devenit o ştire foarte mediatizată la nivel internaţional. Pentru asta nu am apelat la o agenţie de PR din străinătate, ci doar am scris un articol pe Bored Panda. Ei au postat articolul la ei pe Facebook şi de acolo a decolat. Ştirea a făcut înconjurul lumii, din Peru şi Franţa, până în Tazmania şi Turcia. Mi-am scris de atunci oameni de pe toate continentele spunând să o să implementeze şi la ei în oraşe ideea noastră.

Am apărut inclusiv la televiziunea naţională franceză: **http://bit.ly/stire-Franta**. A fost foarte frumos să văd că se vorbeşte, la nivel internaţional, în termeni pozitivi despre Cluj şi despre România.

‘Să nu laşi
să treacă nici o zi
fără să vezi,
să auzi
sau să citeşti
ceva frumos.’
Goethe
CĂRŢILE
PE FAŢĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 4
Șoc! șoc! șoc!

Doi prim-miniştri stau într-o sală şi discută afaceri de stat. Deodată, înăuntru dă buzna un bărbat, negru de furie, strigând şi tropăind şi bătând cu pumnul în masă. Premierul ţării gazdă îl admonestează: „Peter, adu-ţi, te rog, aminte de Regula numărul 6", la care Peter se calmează instantaneu, se scuză şi se retrage. Politicienii îşi reiau conversaţia, numai pentru a fi întreruptă de către o femeie isterică, ce gesticulează nebuneşte, cu părul în dezordine. Intrusa este întâmpinată în acelaşi fel, cu cuvintele: „Marie, te rog să-ţi aminteşti de Regula numărul 6." Încă o dată se instaurează calmul desăvârşit şi femeia se retrage cu o plecăciune şi cu o scuză. Când scena se repetă a treia oară, premierul oaspete se adresează colegului său: „Stimate prieten, am văzut multe lucruri în viaţa mea, dar nimic la fel de remarcabil ca acesta. Aţi fi atât de amabil să îmi împărtăşiţi şi mie secretul Regulii numărul 6?" „Foarte simplu, răspunde gazda. Regula numărul 6 este «Nu te lua aşa de tare în serios.». „Ah, spune vizitatorul, bună

regulă." După un moment de reflecţie, întreabă: „Şi care sunt celelalte reguli?"

„Nu mai sunt altele."

Rosamund şi Benjamin Zander – *The Art of Possibility*

Capitol dedicat prietenilor de la trupa
Viţa de Vie

Regula numărul 6 am auzit-o prima dată la Andy Szekely în 2012. Căutându-i sursa, am auzit-o şi la Wayne Dyer şi, într-un târziu, am aflat că ar fi plecat de la Benjamin Zander. Acel dirijor de un entuziasm exacerbat, care promovează muzica clasică. Şi el mă inspiră să promovez cu bucurie cititul. Se găseşte şi o interpretare faină a acestei reguli oferită de către Raluca Culda, colega din Toastmasters Cluj (**http://bit.ly/raluca-regula6**). Tot din categoria „să nu ne luăm prea în serios" e şi acest *book selfie:* **http://bit.ly/carte-service-pe-fata**. De aceea, acest capitol este despre o ştire neserioasă ☺.

În 5 martie, m-am trezit cu o idee curajoasă. Citeam pe atunci *Roţile,* de Arthur Hailey. E o carte despre lumea auto din America anilor '70. Acolo, un personaj feminin îşi înşela soţul, trăind cu teama de a nu fi surprinsă de paparazzi.

Mi-o şi imaginam cum şi-ar fi ascuns faţa pe după o haină sau după o geantă. Poate că şi-ar fi putut ascunde faţa şi după o carte.

Dar ce ar fi dacă am instrumenta o ştire de genul acesta, cu o celebritate care să se ascundă după o carte în momentul în care e surprins cu o presupusă amantă?

A doua zi, joi, urma să cânte la Cluj trupa Viţa de vie. Eu sunt mare fan al lor încă din adolescenţă. Adrian Despot părea un candidat excelent pentru această ştire de scandal. Problema era că nu îl cunoşteam.

Am sărit din pat, plin de energie şi pus pe treabă. Dar înainte am postat pe Facebook asta:

„Mai am o idee creață :). Scandalos de creață! Așa, pe neieșit din casă."

http://bit.ly/idee-creata

Când am ajuns la service, într-un moment de pauză, am cerut tot pe Facebook datele de contact ale lui Adrian Despot:

„Îl știe cineva pe Adrian Despot de la Vița de vie? Am nevoie de numărul lui de telefon, dacă se poate :)."

http://bit.ly/post-Adi-Despot

În felul acesta, am făcut rost de numărul de telefon al impresarului. Acel număr e trecut oricum şi pe pagina lor de Facebook. L-am sunat şi mi-a spus să-i trimit mail, urmând ca el să discute cu persoana care se ocupă de PR la ei. Deja mi se părea prea complicat şi oricum: *email is not my friend*. Totuşi i-am scris.

Mă ardeau deja tălpile de nerăbdare şi mi se părea inutil să fie aşa de complicat. Aşa că am scris un mesaj şi pe pagina de Facebook a lui Adrian Despot, dar şi pe pagina Viţa de vie.

Acesta e mesajul:

„Conversation started March 5

Victor Miron
3/5, 10:17am

Salutare, Alin (agentul lor).

Am vorbit la telefon și îți trimit acest mesaj.

Am pornit campania *Cărțile pe față*, prin care promovăm cititul de cărți în moduri mai inedite. Până acum am făcut:

– reducere la cumpărarea de cărți, dacă ai poză pe Facebook citind o carte;

– primul service auto care îți dă la schimb o carte cât ai mașina la reparat;

– am propus primarului din Cluj în direct la radio ca o duminică pe lună cine citește în transportul în comun să circule gratis.

Știu că Vița-de-vie are concert la Cluj joi. Propunerea mea este următoarea: să îl punem pe Adi Despot în Click!

Serios, cu titlul: Chiar înainte de 8 martie, Adi Despot își dă cărțile pe față când e prins cu pasiunea lui din tinerețe. Ce am nevoie, de fapt, e o poză cu Adi

lângă o domnișoară și amândoi să își ascundă fețele în spatele unor cărți.

În articol se va dezvălui, de fapt, că e vorba de pasiunea pentru lectură. Am vorbit cu o reporteriță de la Adevărul și așteaptă articolul. Așa am promova cititul unui public căruia i-ar fi utilă lectura de cărți bune.

Se poate face și cu alte celebrități, însă mi-ar plăcea mult să fie cu Adi.

Cum vi se pare?

Cu prietenie,

Victor

Vita de Vie

Mie îmi place! 0742 579 680 Adrian

Victor Miron Mulțumesc :) Te sun după prânz”

După prânz, l-am sunat, i-am spus mai multe şi a fost de acord. A fost şi de treabă. A doua zi, joi, ne întâlneam la el la hotel să facem poze.

Am mers cu Ion Gnatiuc de la Av Media să facem poze. Nu exista încă partea feminină pentru flagrant. Adrian a spus că nu au nici ei pe cineva de sex feminin în echipă. Pe când mă gândeam pe cine să sun să vină la pozat, Adi a văzut un cuplu pregătindu-se să intre în hotel. I-a abordat şi a explicat pe scurt şi foarte persuasiv

ceea ce vrem să facem. Vorbea de parcă se pregătise pentru asta de câteva săptămâni.

Atunci am aflat că, de fapt, cei doi erau proprietarii hotelului şi erau suficient de *cool* încât să se bage în aventura noastră. Ea, din păcate, nu ştiu cum o cheamă, avea şi un frumos buchet de lalele în mână, care s-a potrivit perfect contextului pe care voiam să-l reproducem. Am simulat totul pe terasa de la intrarea în hotel.

Vedeta noastră adusese de acasă din bibliotecă o carte pe care o recomanda. Eu îi propusesem să-şi acopere faţa lui cu ea, însă el a avut o idee mult mai bună: să o mascheze pe ea, pentru că e un gentleman. Aşa, fără să-mi fi propus, *Cărţile pe faţă* au ajuns pe faţa ei.

După cum se vede în pozele cu ei, Adrian îi acoperă faţa cu acea carte, după care se ridică la paparazzi, care făcea pozele de după nişte tufişuri. Când Adrian e în picioare, ea-şi acoperă faţa cu frumosul buchet de lalele. Cred că nici dacă planificam totul dinainte, nu ar fi ieşit aşa bine.

La final, ne-am făcut şi poze cu solistul trupei Viţa de vie. De obicei, sunt destul de *lame* aceste poze, atât eu, cât şi Ion ne-am străduit să fim *cool*, dar nu ştiu cât ne-a ieşit.

Chiar mă gândeam atunci că, dacă ştiam că pot ajunge să cunosc oameni aşa faini, aş fi pornit de mai mult timp campania.

Tu pe cine ai vrea să întâlneşti? Ce chestie mişto i-ai putea propune? Odată ce ştii răspunsul la aceste două întrebări, contactează acea persoană. Sunt şanse foarte mari să fie dispus să se implice.

Nouă acest act nu ne-a ieşit în totalitate, deoarece nu am reuşit să publicăm articolul în Click. Se pare că nu s-a potrivit cu planul lor editorial. De fapt, eu am îndrăznit să sper că vom ajunge în Click deoarece am ajuns şi eu acolo, doar că s-a întâmplat involuntar. La un eveniment UseTogether – culmea! –, pe tema schimbului de cărţi, am dat un interviu pentru un reporter de la Adevărul. Destul de mare mi-a fost mirarea când am văzut că apar în Click, într-un articol care avea titlul scris mare „Îşi împrumută gratuit maşina străinilor pe internet". Am avut trafic mare pe site după acel articol, noroc că pe atunci încă se intra doar pe bază de invitaţie :).

Articolul cu Adrian Despot a apărut în alte câteva publicaţii. Acest articol din România Pozitivă a fost scris de mine şi dublat de feedback-ul lui Adrian:

„O știre scandalos de *cool*

Chiar înainte de 8 martie, solistul trupei Vița de vie, Adrian Despot, a fost pentru o zi la Cluj.

Motivul oficial al vizitei lui a fost un concert, însă nu a ratat ocazia de a se întâlni din nou cu una dintre pasiunile lui din anii tinereții.

Surprins de aparatul foto, într-un moment de panică, artistul și-a dat cărțile pe față… A dat cărțile pe față la propriu, încercând să o acopere pe «vecina» de terasă chiar cu cartea pe care o avea în mână.

Întrebat ulterior despre această reîntâlnire, Adrian Despot a declarat că, de fapt, totul face parte din campania de promovare a lecturii **Cărțile pe față** și că pasiunea lui din tinerețe este lectura. A încheiat recomandând cartea pe care a dat-o pe față: *Conjurația imbecililor*, de John Kennedy Toole.

Să îl credem? Chiar așa o fi?"

http://bit.ly/stire-scandal

A avut multe share-uri şi a fost foarte distractiv să o fac. Cu această ocazie, am cunoscut un om pe care îl admir.

Mi-a plăcut ce a declarat pentru Adevărul: „Întrebat cum vede campania clujeanului, Despot a afirmat că i se pare o idee foarte bună şi a comparat-o cu o «campanie de gherilă» în România de azi. Solistul mai spune că într-o societate unde «posturile TV tabloidizează tot», nu ai decât trei variante: «să te lupţi cu armele tale, să întorci spatele la tot sau să duci un fel de luptă de gherilă».”. **http://bit.ly/Despot-adevarul**

Se pare că l-am nimerit cumva sau ne-am nimerit reciproc, deoarece şi eu sunt de aceeaşi părere. Dacă tot există ştiri de scandal pe care lumea le citeşte, e o oportunitate să infiltrăm acolo şi o ştire mânuită în sens pozitiv.

Am aflat, cu această ocazie, că multe din ştirile tabloidelor sunt, de fapt, regizate chiar de protagonişti. Păcat că nu le duc într-o direcţie constructivă, dacă tot le planifică! Un alt câştig semnificativ a fost recomandarea de carte. M-am distrat copios citind-o, poţi vedea aici pasajele care mi-au plăcut cel mai mult: **http://bit.ly/conjuratia**. Spre ruşinea mea, abia zilele trecute am aflat că „victima” noastră, de fapt, recidiva. Adrian a mai fost implicat într-o campanie de promovare a lecturii. Acolo prezenta cuminte cartea *Maitreyi*, de Mircea Eliade: **http://bit.ly/Despot-Maitreyi**.

CĂRȚILE
PE FAȚĂ
www.cartilepefata.ro

"Să **citim**
și să
dansăm;
aceste două
distracții
nu vor face
niciodată
rău lumii".
Voltaire

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 5
Book selfie is the new selfie

”There is a tale about these two shoe salesmen who travel to a third world country in search of new business opportunities.

One man calls his wife the moment he lands, telling her, “Honey, I’m coming back home. There’s no hope here. Nobody here is wearing shoes, so there’s no one to sell to.” He boards the next flight home.

The second man calls his wife and says, “Honey, you wouldn’t believe what I found here. There is so much opportunity. No one here is wearing shoes. I can sell to the whole country!”

Capitol dedicat prietenilor de la emisiunea
Apropo.TV

Am auzit de studii care spun că un român citeşte în medie mai puţin de o carte pe an. E trist, dar e şi o mare oportunitate de a-i seduce să citească mai mult.

Tot o mare oportunitate am văzut şi în faptul că oamenilor le place atât de mult să-şi posteze „autopoze" pe reţelele de socializare. De curând, acest trend se numeşte *selfie*, dar cred că există de mult mai mult timp. Totuşi, eu am ales să caut prilejul favorabil în acest curent şi aşa a început toată extravaganţa *Cărţile pe faţă*. Sintagma *book selfie* nu am inventat-o noi. Există de ceva vreme. Îndrăznesc, în schimb, să bănuiesc că am fost primii care am spus „*book selfie* is the new selfie".

Fără să fie nevoie să ne gândim prea mult, a fost evident că Andi Moisescu ar fi cel mai potrivit ambasador al acestui mesaj, deoarece el poartă în fiecare ediţie a emisiunii ApropoTV câte un tricou cu mesaj.

Eu nu am televizor acasă, însă de fiecare dată când merg la ai mei în vizită duminica, la ora 13 aleg ProTV şi mă delectez cu prestaţia lui Andi. Nu am televizor, pentru că e un mare hoţ de timp şi, de cele mai multe ori, oferă un conţinut de o calitate discutabilă şi aici mă refer la calitatea invitaţilor de la emisiunile cu rating mare. Ţin să apărem la televizor din acelaşi motiv pentru care

campania noastră se desfăşoară pe Facebook. Sunt medii care au marea şansă să beneficieze de atenţia oamenilor. În faţa televizorului şi pe Facebook îi găsim pe foarte mulţi dintre concetăţenii noştri.

Pe Andi Moisescu îl admir, însă nu îl cunosc personal. Nu aveam şi nu am nici acum un mod direct de a-l contacta. Şi, totuşi, am vrut să ne transmită mesajul „*book selfie* is the new selfie".

Deja aveam antrenament după reuşita cu Adrian Despot, aşa că am scris imediat pe Facebook, cerând ajutor în privinţa datelor de contact ale lui Andi Morisescu. Lui nu îi puteam scrie un mesaj pe Facebook, aşa cum i-am scris lui Adrian, deoarece pagina lui Andi e făcută astfel încât să nu se poată conversa.

O prietenă, Raluca Moisi, îmi sugera să-i scriu pe Twitter, că sigur îmi va răspunde. Aici e postarea respectivă: **http://bit.ly/post1-Andi**. Am ascultat cuminte, am intrat pe Twitter şi am ciripit următoarele:

„@andimoisescu *Book selfie* is the new selfie, ce zici de un astfel de text pe tricou?"

Din păcate, nu s-a întâmplat nimic timp de mai multe ore. Aşteptarea a fost din nou foarte

frustrantă. Şi, în astfel de momente, începem să căutăm soluţii. M-am gândit să-i scriu un mail, cred că am şi făcut-o, însă sunt convins că primeşte o mulţime de mail-uri, cărora nu apucă să le răspundă. M-am gândit la oamenii pe care îi ştiu în Bucureşti: să încerc să le scriu la fiecare individual şi să văd dacă nu au ei numărul lui de telefon. Dar simţeam că-ncerc marea cu degetul.

Am înţeles că Andi chiar e activ pe Twitter, că postează şi răspunde frecvent.

Atunci mi-a venit ideea. Din categoria „dacă un om îţi spune că eşti beat, nu îl bagi în seamă, dar dacă îţi mai spun cinci-şase atunci te duci acasă şi te culci".

Cum să-i fac pe cunoscuţii mei să mă ajute şi să-i ciripească şi ei acelaşi lucru? Am ajuns la concluzia că cel mai eficient e să creez un eveniment pe Facebook, prin care să-i invit pe toţi prietenii mei la el. Acolo, în descrierea evenimentului, am spus ce vreau să fac şi ce mesaj să transmitem toţi. Aici e evenimentul: **http://bit.ly/Andi-eveniment**.

Pe Facebook poţi invita la un eveniment oameni din anumite oraşe. Pentru a verifica impactul textului de la evenimentul creat, am invitat iniţial prietenii din Timişoara. Aşa au apărut deja câteva ciripituri. Atunci am mers mai

departe şi am invitat la eveniment pe toţi prietenii din România.

După asta, am stat cu ochii pe Twitter şi am urmărit mesajele către Andi. Au fost amici atât de *cool*, încât şi-au creat cont pe Twitter special pentru a putea transmite acest mesaj. I-au scris peste 50 de persoane acelaşi lucru:

„@andimoisescu de dragul cărţilor te rog să porţi la ApropoTV un tricou cu mesajul «*Book selfie* is the new selfie»".

Deja era chiar greu să ignore o astfel de avalanşă. Cred că a avut cel mai mare sentiment de tweet-déjà-vu din viaţa lui :). După această cascadă de mesaje, au apărut primele reacţii din partea lui pe Twitter: **http://bit.ly/Andi-raspuns**.

A fost fain că lumea a început să interacţioneze cu reacţia lui mult înaintea mea. E un sentiment plăcut să vezi că îi provoci pe oameni să facă un lucru şi să vezi că le face plăcere să te reprezinte.

Cred că toţi care i-au scris s-au bucurat de faptul că am reuşit să obţinem o reacţie din partea lui. Am simţit toţi rezultatul unui efort comun, al unei implicări de grup.

Totuşi, reacţia lui Andi a fost doar să transmită că a primit mesajul, nu a spus în niciun

fel că va face şi extravaganţa pe care i-o propuneam noi.

Văzând că a observat primul mesaj, am modificat textul evenimentului pe facebook şi am cerut oamenilor să-i scrie în continuare un alt mesaj, prin care îi ceream să ne spună culoarea şi dimensiunea tricoului pentru ca noi să i-l putem trimite.

Din păcate, nu a mai reacţionat la acest al doilea mesaj în masă. Nici nu am insistat asupra lui, au fost doar câteva astfel de intervenţii. Nu voiam să transform ceva simpatic în ceva sâcâitor. Cred că, să fiu în locul lui şi să tot primesc acelaşi mesaj de la mai mulţi oameni, s-ar fi putut transforma destul de rapid dintr-o experienţă originală într-una obositoare. Să trimiţi mesaje identice în masă, mai ales pe Twitter, aceluiaşi om e un instrument puternic şi care poate avea rezultate semnificative, mai ales în a atrage atenţia unei persoane publice foarte ocupate. Îi va fi greu să nu observe o comunicare înmulţită în acest fel.

Este însă ceva care poate deveni rapid enervant şi e un risc să fie folosit prea mult. De atunci, nici noi nu am refolosit această strategie.

Aşa cum spune Gary V.: marketerii vor strica tot, la fel s-a întâmplat şi cu emailul. În primii ani ai emailului, oamenii se bucurau de

fiecare mail, acum se întâmplă într-o măsură mult mai mică. Şi această strategie, dacă e abuzată, îşi va pierde eficacitatea.

Andi nu a mai răspuns deloc. Nu aveam mari speranţe, deoarece nu am trimis niciun tricou spre el.

Duminică, totuşi, m-am uitat la ApropoTV. Emisiunea a început în forţă, la fel de amuzantă şi de faină ca de obicei. Andi, din nou spiritual şi de treabă. Însă avea un tricou cu un cu totul alt mesaj.

Atunci mi-am dat seama că e foarte posibil ca el să fi înregistrat deja această ediţie pe când i-am scris noi pe Twitter.

Mă gândeam deja că o să urmeze o săptămână plină de nelinişte în aşteptarea următoarei ediţii a emisiunii, când s-a întâmplat „minunea".

După un moment publicitar, Andi apare cu un tricou de altă culoare şi cu un cu totul alt mesaj. Ghici ce scria pe el? Exact: „*book selfie* is the new selfie". A spus chiar că e ca la fotbal şi a schimbat tricoul la pauză, pentru că a fost pur şi simplu bombardat pe Twitter. În plus, a fost atât de fain că a şi vorbit puţin despre citit şi despre stabilirea unei noi mode de *book selfie*.

Cred că, dacă îmi făceam o poză atunci, aş fi putut intra în cartea recordurilor. Eram primul

om care reuşea să aibă un zâmbet de la o ureche până la cealaltă. Sunt puţine momente în viaţă în care am fost mai entuziasmat de atât.

Şi au început să apară o mulţime de reacţii online. Victoria a fost simţită intens de toţi oamenii care s-au implicat. Nu ştiu dacă s-au bucurat toţi chiar aşa tare ca mine, dar sunt convins că au simţit că a lor ciripire a contat, că implicarea lor a făcut diferenţa. Ţin să le mulţumesc încă o dată pe această cale tuturor oamenilor care au ajutat la racolarea lui Andi spre tabăra *book selfie*-urilor.

Am urmărit pe loc de vreo 5 ori fragmentul *book selfie*-ist al emisiunii pe voyo.ro. Am făcut şi un *print screen* (captură de ecran) cu Andi şi tricoul şi am postat-o peste tot, chiar şi pe cover-ul meu, atât pe Twitter, cât şi pe Facebook.

Îmi dă o mare satisfacţie să ştiu că am reuşit să facem asta. Sunt conştient că marele merit e chiar al lui Andi, el putea în continuare să nu facă nimic. Însă e pentru noi o realizare că am reuşit să-l convingem online, fără să vorbim măcar o dată la telefon.

Cu Andi am mai interacţionat de câteva ori pe Twitter. I-am scris mesajul într-un singur exemplar cu un singur expeditor. I-am cerut să posteze pe Youtube acel fragment din emisiune şi

a spus că va trimite mai departe cererea celor care se ocupă la ei de drepturile de autor.

Sper ca într-o zi să îl pot scoate la o bere pe Andi şi pe toţi ciripitorii cu *Cărţile pe faţă*, au fost de treabă toţi.

BOOK SELFIE
IS
THE NEW SELFIE

CĂRȚILE PE FAȚĂ

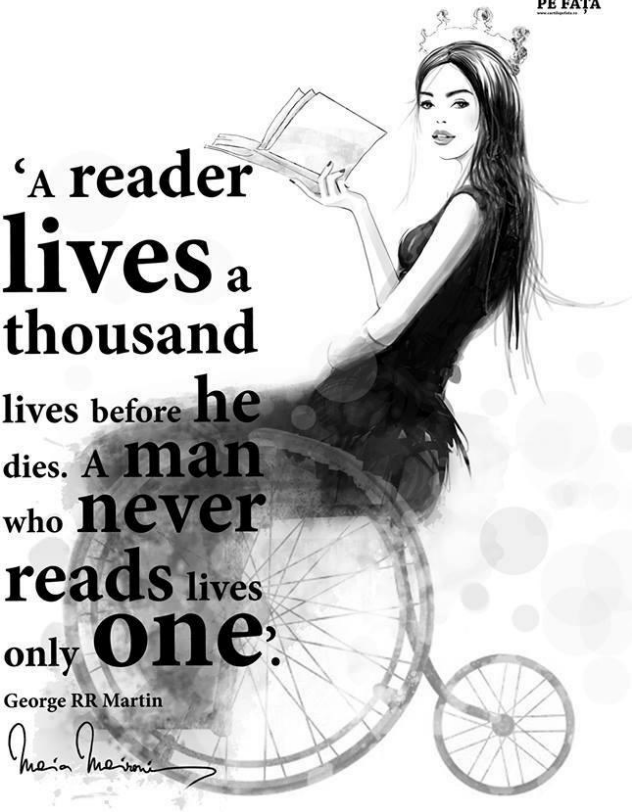

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 6
Asortează o haină la o carte

„Lucrurile nu sunt greu de făcut. Greu este să te pui în starea potrivită pentru a le face."

Constantin Brâncuşi

Capitol dedicat prietenilor de la
OPEN Design and Print

Ce face o carte să fie bună? Cred că pentru o persoană care nu a mai citit o carte de când a fost la şcoală, o carte bună este o carte care se cere înlocuită cu alta. Această carte o voi considera bună dacă îi va convinge pe oameni să citească şi o altă carte. Preferabil în acelaşi an.

Pe când eram deja aici îmi era clar că vreau ca lectura să devină cool, să fie la modă să ai la tine o carte.

În niciun alt loc nu e mai pregnantă importanţa trendului ca în lumea modei. Aşa că am început să mă gândesc la cum s-ar putea asocia campania noastră cu lumea modei.

Am luat în revistă oamenii pe care îi cunosc eu din sfera stilului şi a vestimentaţiei. Rapid, am ajuns la amicii mei Laci Nagy, de la stilmasculin.ro, şi Horia Bălan, de la horifashion.ro. Mi-am adus aminte de conceptul de *sprezzatura*, pe care l-a prezentat Laci în cadrul unui discurs de la Toastmasters.

Sprezzatura se referă la modul inedit de a purta un obiect vestimentar. De ce nu ar fi cartea elementul de *sprezzatura*? De sunat, sună destul de bine.

Din una în alta, am hotărât să asociem cărţile şi hainele prin reduceri deochiate. Cum ar fi să primeşti reducere, dacă spui ce carte merge la un obiect vestimentar? Sau cum ar fi să ai

reducere la haine, dacă ai poză de profil pe Facebook citind o carte? Oricum, voiam să ducem în mediul online reducerile pentru comunitatea *Cărțile pe față*, pentru a se putea bucura de ele oameni din toată țara.

Prima victimă care a oferit astfel de reduceri a fost magazinul horifashion.ro. De ce? Pentru că Horia e foarte de treabă și mi-a fost la îndemână să-l conving, pentru că oricum mergeam pe la el să îmi iau ceva haine.

Pentru a încuraja și mai mult oamenii să înceapă să asocieze o carte cu o haină, am creat un concurs prin care se oferea cadou un papion. Participanții trebuiau să spună ce carte ar asorta la un obiect vestimentar de pe horifashion.ro.

Un alt mod de a purta o carte e *book punk*. Numele a venit de la Adi, clientul din videoul de la service :).

BOOK SELFIE
IS THE NEW SELFIE
CONCURS
#CartilePeFata
BRD

"O carte bună
este o educație a inimii."
Susan Sontag

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 7
Rețetă *à la carte*

„La un anticariat găsesc Papini – *GOG*. O cumpăr, întreb dacă au și *Un om sfârșit*, cartea mea preferată. Bunicul meu a dat-o împrumut în tinerețe și s-a pierdut. Îmi spune că are o ediție foarte veche. Mi-o aduce. O deschid. E a lui bubu Doru. *Serendipity* e fix pix pe lângă cartea întoarsă în mâna mea după atâția ani."

Teodora Rogobete, pe Instagram

http://bit.ly/papini-teo

Capitol dedicat prietenilor de la
teoskitchen.ro

Pe Teodora o cunosc din fragedă pruncie. Adică de când am primit buletinul. Ieşeam amândoi prin aceleaşi cercuri de rockeri mai mult sau mai puţin supăraţi pe viaţă. Erau ani faini, mergeam (cel puţin eu) la festivalul medieval de la Sighişoara şi dormeam pe pământ, în cetate, sub cerul liber. (Mamă, dacă citeşti asta, să ştii că nu e adevărat, e doar o exagerare pentru a face lectura mai incitantă ☺)

Apropo de părinţi şi de familie. Cred că cel mai bun mod de a face ca părinţii noştri să citească e să scriem cărţi. Mama mea, de exemplu, citeşte şi de la ea m-am învăţat şi eu să o fac. Tata însă nu ştiu să fi fost vreodată mare cititor. Are multe alte calităţi. Sunt însă absolut convins că va citi această carte, pentru că e scrisă de mine.

Pe această certitudine s-a bazat şi un producător de băutură cu celebra lui reclamă, în care un tată trecut de 60 de ani învaţă să citească pentru a putea citi cartea fiului său: **http://bit.ly/reclama-citit**.

Tată, pentru a mă convinge că ai citit şi acest paragraf, când te voi întreba de parola secretă din carte, să ştii că e: *Ascunzătoarea din volanul de la HZP* (HZP-ul e numărul de la una din Daciile pe care le-am avut de-a lungul timpului; capacul de la volan se lua uşor jos şi sub

el nu era niciun airbag, însă tata punea acolo bani pe care eu și Ionuț să-i putem folosi în caz de nevoie).

Revenind la tema capitolului, actul 7 din campanie a fost, din nou, unul involuntar, însă foarte inedit.

Am fost invitat la emisiunea lui Teo, *Ziua Bună*. Ne-am distrat acolo, am vorbit de cărți și de tot ce făcusem până atunci în campanie. Teo a spus în direct povestea bunicului ei. Ea avea deja la activ și câteva *book selfie*-uri de dragul *Cărților pe față*. Ne-am făcut la final și un group *book selfie* cu oamenii din echipa de realizare a show-ului. Prin aceste grupuri de *book selfie*-uri, încercăm să facem o nouă modă care să înlocuiască popularele acțiuni de grup de tipul

Harlem Shake. Acesta e şi sloganul pentru ele „group *book selfie* is the new Harlem Shake".

După emisiune, am ieşit la un suc cu Teo şi am tot vorbit despre cărţi, despre anii tinereţii şi despre campanie. Am reuşit să o entuziasmez un pic şi, cum ea e foarte de treabă, s-a hotărât să ne ajute. Aşa a apărut *Reţeta à la carte*. Practic, ea a organizat un concurs pe blogul ei, în jurul unei reţete asortate cu o carte.

„Şi apropo de copilărie şi bunici, trebuie să vă povestesc cum am început eu să citesc. De mică-mică am fost foarte fascinată de cărţi, poate şi pentru că bunicul meu avea o bibliotecă imensă, 2 pereți dintr-o cameră erau tapetați de sus până jos cu cărţi şi pentru un copil de 1 metru ş-un pic, pereții ăia păreau imenși şi eu abia așteptam să citesc tot. Cartea care mi-a

marcat copilăria a fost *La Medeleni* şi Olguța este unul dintre personajele mele preferate din toate cărţile citite. În liceu, când mama a fost nevoită să plece şi am rămas în grija bunicilor, eu eram în perioada emo-rock, mă îmbrăcam ca Morticia Addams şi, fiind la liceu în centru, aveam șansa să stau în Piața Unirii, „în Matei", în fiecare zi după şcoală, cam până mă uita Dumnezeu. Să nu mă înţelegeţi greșit, mereu am fost foarte studioasă şi premiantă, dar puteam foarte ușor, realizez acum, să o iau pe alte cărări. Dar nu s-a întâmplat asta, pentru că bunicul meu, care a fost cel mai minunat om pe care l-am cunoscut vreodată, nu a lăsat să se întâmple asta. A gestionat foarte bine situația şi, ca să mă ţină sub control, ca să pot ieși în weekend cu colegii, îmi dădea în fiecare luni o carte, pe care trebuia să o citesc până vineri, când urma să o discutăm. Dacă era mulțumit de ce am citit şi ce am înţeles din carte, aveam voie să ies… Dacă nu… mai citeam în weekend ceva de același autor, «ca să îl înțelegi, ca să îl cunoști şi ca să nu te mai faci de râs».

La vremea aceea, o percepeam ca pe o corvoadă şi nu înțelegeam de ce mă face să citesc ca nebuna. Mă întreba: «Ce studiați acuma la română?». Îmi era şi groază să îi răspund şi îi spuneam cu jumătate de gură: «…*Patul lui Procust*…», pentru că știam ce urmează… Nu doar că nu era suficient pasajul din manualul de Română, eu trebuia întotdeauna să citesc tot romanul şi știam că urmează să găsesc pe birou teancul de cărţi. «Citești şi *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, *Jocul*

ielelor, *Act venețian*, ca să înțelegi tipologia personajelor. Tu nu poți comenta o carte dacă nu știi ce a mai scris omul». Şi sufeream ca un câine, şi îmi venea să dau foc teancului de cărţi, daaaaar le citeam. Ca să am şi eu viaţă socială şi nu pentru că aş fi înţeles atunci importanţa a ceea ce făcea el şi nu pentru că aş fi știut că o să îi mulțumesc toată viața pentru asta. Cititul m-a schimbat, cititul m-a crescut şi mi-a dat șansa să fiu cine sunt acum. Să pot să scriu pe blog, să pot să vorbesc fără prompter la tv, să pot să duc o discuție cu un om ca Oreste sau la fel de bine cu mătuşa Ana de la Aşchileu. Să pot să îmi exprim gândurile şi sentimentele, în scris sau verbal, fără ca vreodată să rămân fără cuvinte. Să fiu Teodora. Şi toate astea nu erau posibile fără cărţi şi, mai ales, fără bunicul meu, Bubu Doru, căruia nu o să îmi ajungă o viaţă să îi mulțumesc pentru educația pe care mi-a dăruit-o, chiar dacă, o vreme, a fost cam împotriva voinței mele.

Un alt pasionat de citit este **Victor Miron**, un om de care poți fi mândru că îți e prieten şi care a inițiat acum o campanie foarte drăguţă, prin care instigă oamenii la citit – *Cartile pe fata*. Poate ați văzut deja pe Facebook multe poze cu oameni citind, ținându-şi cartea pe faţă, așa cum vedeți la Victor şi la mine, în pozele de mai jos. Știți de ce? Pentru că ***BOOK SELFIE*** **IS THE NEW SELFIE** ! Așa că sper să văd şi de la voi astfel de poze pe Facebook sau mi le puteți trimite mie, pe teo@teoskitchen.ro şi

eu le voi publica într-un album special pe pagina de FB. Ce ziceți? Citim şi noi?"

Din punctul meu de vedere, cititul este hrană, o hrană pentru minte, dar şi pentru suflet. E clar că unele cărţi, cum ar fi cele de eseuri sau cele de dezvoltare personală ne sunt foarte utile pentru minte.

Este foarte interesant faptul că romanele ne ajută să ne dezvoltăm empatia şi inteligenţa emoţională. Merită urmărit documentarul *Why reading matters*, al celor de la BBC. Acolo sunt prezentate o multitudine de beneficii ale cititului.

Aşa cum e bine să mâncăm de trei ori pe zi, eu cred că e sănătos să citim în fiecare zi. *Nu toată ziua, dar în fiecare zi.*

Alături de Teo am făcut şi prima ediţie a demersului *librar pentru o cauză*, prin care persoane publice au devenit pentru câteva ore librari şi aşa un procent din vânzări a mers spre campania Cărţile pe faţă. Cred că ideile circulă cumva prin aer şi odată ce apare undeva e foarte posibil să apară şi altundeva. Noi am avut această iniţiativă în vara lui 2014 şi în toamna aceluiaşi an ceva asemănător se făcea la o librărie din Bucureşti. Tot de zona gastronomiei ţine şi Meniul *a la carte*. Este o joacă prin care asociem cărţi şi scriitori diverselor feluri de mâncare. Până acum avem:

Sarmale Eco

Ciorbă de fasole cu Cioran

Cartofi copţi cu Creangă de rozmarin

Sandwich cu şuncă de Blaga

Salată de Murakami

Compot de Vişniec

Anne Rice cu ciuperci

Shakespeare de banane

Friptură de vânat Wilde

Capote de piersici

Pizza cu sos Pessoa

Coliva unchiului Tom

Raţă la cuptor cu Portocala Mecanică

Pâine De veghe în lanul de secară

"Diferența dintre cine ești acum
și cine o să fii peste cinci ani
e dată de cărțile pe care le vei citi
și de oamenii pe care îi vei cunoaște."

Charlie T. Jones

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 8
Cabinet stomatologic anticariat / anti-cariat

We lose ourselves in books, we find ourselves there too.

Capitol dedicat prietenilor de la
Hyperliteratura.ro

Mie îmi plac atât oamenii care zâmbesc, cât şi oamenii care citesc. Dacă acelaşi om şi zâmbeşte, şi citeşte, e cu atât mai fain.

Să facem un cabinet stomatologic anticariat / anti-cariat e, din nou, un proiect care a apărut indirect. Ideea de „anticariat" a venit iniţial gândindu-mă la Pc Madd şi cum ei ar da la schimb o carte cât ai laptop-ul la reparat (Edy de la PC Madd încă nu ştie că i-am pus gând rău şi că vreau să intre în campania noastră, dar va afla în curând ☺).

Mi-am dat seama că termenul „anticariat" se poate despărţi în „anti-" şi „-cariat", aşa că am înţeles că se potrivea ca o mănuşă unui cabinet stomatologic.

Am fost cât se poate de subiectiv când l-am ales pe Marius Bud şi pe MB Dental să devină primul cabinet stomatologic anti-cariat. El e dentistul meu care mă ajută să scap de durere şi chiar îmi readuce zâmbetul pe buze.

Nici Marius nu a fost greu de convins. Destul de repede, am stabilit detaliile promoţiei din partea MB Dental. Aşa am scris încă un comunicat şi a apărut ştire cu titlul "**Care carte ți-a adus zâmbetul pe buze?** S-a lansat primul cabinet stomatologic anti-cariat"

Un cabinet stomatologic din Cluj-Napoca recompensează cititorii de carte în moduri inedite.

Oferă **reducere de 10%** din valoarea lucrărilor stomatologice acelor clienți care dau *check-in* pe Facebook la cabinet spunând **care carte le-a adus zâmbetul pe buze**.

„Oamenii care citesc cărți zâmbesc mai mult și chiar mai frumos. Și pentru noi e foarte important ca oamenii, în general, și clienții noștri, în special, să își etaleze dantura în public. Dacă pacienții noștri nu zâmbesc, nu se vede rezultatul muncii noastre", spune dr. Marius Bud, proprietarul cabinetului MB Dental.

În sala de așteptare a cabinetului, există o serie întreagă de cărți pe care pacienții le pot citi în timp ce stau acolo.

Pacienții cabinetului pot să se bucure de reducerea de 10% și dacă au poză de profil pe Facebook cu ei citind o carte (așa-numitul *book selfie*). Astfel, MB Dental se alătură campaniei de promovare a lecturii Cărțile pe față, campanie care pune cărțile în locuri unde nu au mai fost până acum: la service auto sau pe pagina unui magazin online de haine. Un mesaj care promovează cartea a ajuns și pe tricoul lui Andi Moisescu. De asemenea, campania vine cu o propunere pentru primăria Cluj-Napoca: în prima duminică din fiecare lună, călătorii care citesc în autobuz să nu plătească bilet.

„La anticariat mergem să ne căutăm cărți uzate. La un cabinet stomatologic *anti-cariat* mergem să recăpătăm zâmbetul pe buze. Acum, oamenii pot să își contamineze și prietenii din mediul virtual cu bucuria adusă de cărțile de

calitate", spune Victor Miron, unul din inițiatorii campaniei Cărțile pe față. „Ineditul acțiunilor de promovare a cititului vine să demonstreze cât de mult ajută cărțile în dezvoltarea creativității.", adaugă Victor.

Poate că, prin astfel de inițiative și campanii, oamenii vor ajunge să vorbească tot mai mult despre cărți și despre personajele din cărți. Cine știe, poate cititul va deveni noul sport național.

Ideea de *check-in* a venit deoarece mă tot gândeam cum să promovez acest comportament pentru service. Mi se pare important ca ai tăi clienţi să dea *check-in* pe Facebook când sunt la tine. Aşa te şi promovează şi îţi şi cresc numărul total de *check-in*-uri. Pe Facebook se vede câte persoane au fost într-o anumită locaţie şi dă bine să vezi că mulţi oameni merg acolo. Câştigi credibilitate.

E adevărat, nu toată lumea ştie ce e acela un *check-in*. Serios, nu toţi ştiu.

Am fost plăcut surprins să mă găsesc în situaţia de a putea eu să îi explic un concept domnului H.-R. Patapievici. Dânsul nu ştia ce e acela un *check-in*. Ne-am întâlnit la Cluj la o cafea şi i-am povestit ce facem cu *Cărţile pe faţă*.

Chiar dacă nu a înţeles din prima cum e cu *check-in*-ul, tocmai ideea de cabinet stomatologic anticariat l-a cucerit. A râs cu poftă

la asta. I-a plăcut atât de mult, încât a spus că vrea să devină „un vector pentru campania noastră" şi chiar s-a arătat interesat să poarte un tricou cu mesajul „*book selfie* is the new selfie" în cadrul unei prezentări publice ţinute de dânsul.

Noi ne-am cunoscut prima dată abia cu puţine zile înainte, la o conferinţă susţinută de dânsul. Am reuşit să îi aduc zâmbetul pe buze şi atunci, deoarece dânsul aştepta înainte de conferinţă pe primul scaun din dreapta de lângă culoarul din mijloc al sălii. Scaunul de lângă dânsul era gol, aşa că am mers şi l-am întrebat, făcându-mă că nu îl cunosc, dacă e liber scaunul vecin. S-a uitat mirat la mine, după care i-am zâmbit şi l-am rugat să facem o poză împreună. E frumos să poţi întâlni în carne şi oase oameni pe care i-ai citit şi pe care îi admiri.

De atunci, am învăţat să spun tot când vorbesc cu cineva. Adică dacă îi spun cuiva de campanie, îl trec prin toate actele actuale şi viitoare, în speranţa că îl va entuziasma careva anume sau îl va impresiona numărul mare de acţiuni.

În vara lui 2014 şi Horia-Roman Patapievici a devenit ambasador al campaniei noastre purtând un tricou cu mesajul "book selfie is the new selfie" în cadrul unei ediţii a întâlnirilor

Înapoi la argument. Se poate vedea aici: **http://bit.ly/patapievici-book-selfie**

Apropo, acum sunt cabinete stomatologice anti-cariat și în București și Oradea. Ce zici să implementezi și tu unul?

"Cărțile sunt ferestre prin care sufletul privește afară."
Henry Ward Beecher

CĂRȚILE PE FAȚĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 9
La un semn deschisă-i cartea

„La un semn deschisă-i calea şi s-apropie de cort
Un bătrân atât de simplu, după vorbă, după port.
– Tu eşti Mircea?
– Da-mpărate!”

Mihai Eminescu, fragment din *Scrisoarea III*

Capitol dedicat prietenilor de la
Loopaa

Nu sunt superstiţios, cred că există atât destin, cât şi liber arbitru. Nu mă ghidez după semne, însă unele chiar îmi plac, mai ales semnele de carte. Serios, am o întreagă colecţie de semne de carte!

Pornind de la ideea de mai sus, s-a conturat şi acest al nouălea act. Într-o zi, nu îmi găseam semnul de carte preferat şi mă gândeam că ar fi fain să facem semne de carte personalizate cu *Cărţile pe faţă*.

Gândindu-mă ce să trec pe ele, mi-a venit ideea că ar fi potrivit să scrie chiar asta: „dacă aştepţi un semn pentru a citi o carte, acesta e semnul”.

Am început să vorbesc cu oamenii din jurul meu despre asta şi am fost plăcut surprins să văd că aveau o reacţie foarte bună. Li se părea amuzant să existe un semn de carte pe care să scrie despre aşteptarea unui semn.

Aşa că mi-am pus în valoare calităţile de designer (#autoironie) şi am făcut prima variantă de semn de carte. După ce i l-am arătat Corinei Iordache, m-a întrebat dacă am buget pentru a le tipări. I-am răspuns că pe bani oricine ştie să tipărească. Corina e digital officer la RockFM şi principala vinovată pentru parteneriatul dintre Rock FM şi *Cărţile pe faţă*. Am reuşit să tipărim zeci de mii de astfel de semne de carte prin diverse parteneriate fie cu print shop-uri, fie cu edituri sau târguri de carte. După designul meu, au apărut şi versiuni muuult mai bune.

Ideea cu aceste semne este să fie distribuite în locuri unde nu te aştepţi. Aşa că am început să le distribuim la supermarket, la Cora Cluj, mai exact.

Am mers acolo cu cei de la Digi24 şi cu fotograful Cristian Ioan. Reacţia oamenilor când primeau aceste semne de carte la casă, odată cu bonul, a fost nepreţuită. Unele persoane râdeau de-a binelea.

Vrem să se mai dea astfel de semne şi la benzinării, la farmacii şi la casele de bilete la autobuz. De fapt, la casele de bilete de la autobuz se dau deja ☺.

Aceste lucruri s-au putut realiza mulţumită prietenilor de la *Igen, tesek – Da,*

poftiți. Ei sunt un ONG din Cluj care promovează bilingvismul, mai ales cel româno-maghiar (i-am menționat în capitolul 3).

Am venit spre casă cu ei și le-am povestit ce facem la *Cărțile pe față*. Atunci mi-am dat seama că semnele noastre de carte ar fi bine să fie și româno-maghiare, nu doar româno-engleze.

Mulțumită lui Imre, care e și consilier local, am ajuns la directorul CTP (fostul RATUC) și am reușit să îl convingem să se dea astfel de semne de carte odată cu biletele. În acest mod, au ajuns la ei peste 3500 de semne de carte. Ele au început să fie distribuite din 23 aprilie, ziua internațională a cărții.

Cristian Gog, mentalistul, a fost atât de încântat de ele, încât a spus că ar trebui să fie aruncate cu miile din avion. Asta pentru că semnele trebuie să vină din cer, inclusiv semnele de carte.

"Lectura este o formă a fericirii.
Ultima la care vom renunța."
Fernando Savater

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 10
Reader-friendly

„Dacă ai o grădină şi o bibliotecă, ai tot ce îţi trebuie.” (Cicero)

Capitol dedicat prietenilor de la
Fundaţia Comunitară Cluj

La o discuţie cu Florin Roşoga despre citit, am conchis că ar fi foarte fain să găsim cafenele în care se poate citi. Unde să mergi şi să poţi citi liniştit.

La o întâlnire cu echipa Loopaa, am dus lucrurile la nivelul următor şi am spus să le dăm mai multe distincţii (*badge*-uri) în funcţie de cât de prietenoase sunt cu cititorii.

Atunci mi-am adus aminte de o sugestie a lui Victor Balas de la ASAR (Asociaţia Service-urilor Auto din România), care propunea ca service-urile auto să fie clasificate tot cu cinci stele, cum sunt şi hotelurile.

Pornind de aici, mi-am dat seama că ar fi minunat să acreditäm şi localurile într-un mod asemănător. Doar că noi vom acorda maxim cinci volume, nu cinci stele.

Aşa au pornit cele cinci distincţii separate, cei de la Loopaa au făcut design-nul pentru acreditare şi eu am scris ştirea. Uite ce a ieşit:

De ziua internațională a cărții
se începe acreditarea
localurilor *à la carte*!

În 23 aprilie se sărbătorește pentru a zecea oară Ziua internațională a cărții. S-a ales tocmai această zi pentru a sărbători cartea, deoarece în 23

aprilie moare Miguel de Cervantes, Inca Garcilaso de la Vega și Josep Pla, se naște și moare William Shakespeare și se naște Maurice Druon, Manuel Mejía Vallejo și Halldór Laxness.

Cu această ocazie, se lansează acreditarea de **Local à la carte**. Recunoașterea aceasta se dă acelor cafenele, ceainării și restaurante prietenoase cu oamenii care citesc. Așa cum hotelurile au cinci stele, localurile *à la carte* vor primi cinci volume, câte unul dacă îndeplinesc următoarele criterii:

Vol. I : Reader-friendly
– Dacă volumul muzicii în locație este potrivit pentru lectură;

Vol. II: Bibliotecă
– Dacă este un număr de cărți mai mare sau egal cu jumătate din numărul scaunelor;

Vol. III: Wifi
– Wifi-ul să aibă în nume și fraza **Mai bine citește o carte** și ca parolă **amsacitesc**;

Vol. IV: Semn de carte
– Dacă se dau semne de carte *Cărțile pe față* odată cu nota;

Vol. V: Reducere X%
– Reducere X% pentru persoanele care au poză de profil un *book-selfie*.

„Îmi place să citesc în locuri frumoase. De multe ori, am căutat unde e agreabil să citesc și nu

întotdeauna am avut experiențe plăcute în toate localurile. Vorbind cu Florin Roșoga și ulterior cu echipa Loopaa, am stabilit forma actuală a acestor acreditări pentru a promova cititul", spune Victor Miron, unul din inițiatorii campaniei *Cărțile pe față*.

Aceste acreditări sunt cea de-a zecea acțiune din cadrul campaniei Cărțile pe față. Tot datorită unei propuneri venite din partea lor în 23 aprilie se intră gratuit la Grădina Botanică dacă ai o carte la tine.

Primul local *à la carte* este Răgaz din Cluj-Napoca. El va primi această distincție în cadrul evenimentului Ziua cărților deschise, care începe în 23 aprilie la ora 19.00.

Cel mai mult i-a impresionat pe oameni volumul al treilea, cel cu wifi-ul, pentru numele – "mai bine citeşte o carte" – şi parola alese – "amsacitesc". Ideea a venit din partea echipei Loopaa, care au găsit un mod cool de a exemplifica asta, printr-un sigiliu.

Se pare că firmele reacţionează pozitiv la diplome şi premii. Drept dovadă, multe hoteluri şi pensiuni îşi afişează cu mândrie trofeele de la Trip Advisor.Ce e foarte interesant la aceste acreditări e faptul că ele sunt o bună ocazie pentru comunitatea *Cărţile pe faţă* să se întâlnească şi faţă în faţă.

Pentru a crea o comunitate în adevăratul sens al cuvântului, e nevoie ca oamenii să se vadă şi faţă în faţă. Am învăţat asta din perioada UseTogether.

La prima ediţie, am avut un invitat (Florin Roşoga), am făcut schimb de cărţi, precum şi un *blind date with a book*. Aşa am reuşit să strângem şi primii bani pentru campanie.

Nu, nu avem încă niciun ONG. Cum am reuşit să strângem donaţii? Simplu: ne-am asociat cu Fundaţia Comunitară Cluj şi ei au făcut un fond special pentru noi, numit *Cărţile pe faţă*. Aşa am procedat şi în cazul campaniei pedrumulcelbun.ro. Scopul iniţiativei *Cărţile pe faţă* e în primul rând să promoveze lectura. Oricum, nici nu am fi apucat să creăm o asociaţie în zilele premergătoare evenimentului. Aşa că a venit la eveniment Ruxandra de la Fundaţia Comunitară Cluj şi a dat chitanţă la toţi oamenii care au făcut donaţii.

Cărţile pentru *blind date with a book* le-am primit de la editura Litera. La *blind date with a book* sunt cărţi diferite, ambalate la fel şi iei la nimereală o carte, fără să ştii dinainte ce vei primi. Dacă o persoană ar fi luat o carte care nu i-ar fi plăcut, ar fi putut foarte uşor să o schimbe cu alta de pe masa de schimb de cărţi.

"Cărțile sunt felul oamenilor
de a avea aripi ca îngerii."
Andrei Pleșu

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 11
Cărți recomandate de clujeni - 50 people 1 question

Capitol dedicat prietenilor de la
Marea Hămăceală

Spunem despre noi că suntem o campanie ce promovează cărţile şi importanţa lecturii prin metode inedite. Capitolul despre care urmează să vă povestesc este foarte reprezentativ pentru obiectivul nostru măreţ. Pozele cu cărţile pe faţă sunt acum un trend cool, ştim asta. Însă cred într-un sistem prin care să determinăm oamenii să citească acele cărţi, nu doar să le fotografieze. Cred într-un sistem de recomandări prin care să ajungem la inimile oamenilor şi să îi transformăm în cititori pasionaţi. De ce recomandări? Pentru că multe poveşti ale cititorilor împătimiţi încep cu o persoană care le-a recomandat o carte sau care i-a convins cât de plăcut e să citeşti. I-au făcut curioşi, i-au provocat, i-au stârnit.

Eu nu sunt o excepţie.

Până în clasa a 11-a eram acel tip de adolescentă pentru care cărţile erau un fel de somnifer. Două pagini erau limita maximă. Nici nu îmi dădeam silinţa, trebuie să recunosc. Probabil că nu găsisem cartea care să mă facă să mă îndrăgostesc de lectură. Până într-un punct în care am început să analizez două lucruri. În primul rând, eram la matematică-informatică, dar participam la olimpiadele de limba română. Aveam o profesoară ce m-a făcut să iubesc cuvintele. În al doilea rând, mă uitam la părinţii

mei şi îi vedeam ca pe un soi de izvor al înţelepciunii. Dacă îi întrebam de unde cunosc atât de multe, cum de au un răspuns pentru fiecare întrebare a mea, cum de ştiu definiţia fiecărui cuvânt ce mie îmi era străin, aminteau mereu şi faptul că cititul le-a îmbogăţit vocabularul şi cunoştinţele. Aşa că s-a întâmplat inevitabilul. În ianuarie 2009 mi-am propus să citesc o carte pe lună. Ideea de a avea 12 cărţi citite într-un an mi se părea fantastică. Am început să cer păreri şi de atunci citesc doar pe bază de recomandări. Am încercat de câteva ori să aleg de pe rafturile librăriilor cărţi după numele interesant sau după copertă, însă foarte puţine din ele erau cărţi pe care le-am dorit apoi în biblioteca mea.

Entuziasmată de proaspăta decizie, ţin minte de parcă era ieri, am căutat agenda cea mai frumoasă pe care o aveam şi am început să scriu citate din fiecare carte pe care o citeam. Oh, acum realizez că aveam atât de mult timp încât am putut umple agende întregi. Le am şi acum. E o plăcere să le răsfoiesc. Pe una din ele am scris de mână un articol găsit pe un blog, un articol ce în primă fază mi-a plăcut datorită faptului că îmbina două mari iubiri: cărţile şi pianul. Însă acum, după ani de zile, nu sunt doar câteva cuvinte

aşezate bine, ci mă văd pe mine aşezată între ele. Hai să ţi le împărtăşesc:

„Se făcea că era timp şi se făcea că timpul era un pian, iar cele 88 de bucăţi de lume nu mai purtau numele de clape, şi dacă îl purtau, s-au dezbrăcat de el peste puţin timp, foarte puţin, un suflet de ceas şi clapele alea erau cărţi, iar lumea se ascundea în ele.

Eu mă ascundeam în no man's land şi cântam. Cântam despre minunata lume nouă, cântam frânturi de epopee, cântam Epistula ad Pisones că doar e rost de artă poetică, cântam hestia revoltată, iar Blaise Pascal nu m-a oprit, a zâmbit aprobator, ca şi când ar fi ştiut că eu cântam viaţa. Cântam Ibsen şi avocatul Helmer era cât pe ce să mă confunde cu soţia lui, cântam războiul fluturilor, cântam pescăruşul, cântam cafeaua cu zâmbet...

Cântam, iar Tantal, în avariţia sa mi-a zdruncinat visele, încercând să mi le fure, dar mare noroc am eu că soarele l-a pedepsit, căci, altfel, astăzi aş fi rămas fără vise.

Se făcea că Aristofan îmi vorbea despre nori şi despre avariţie, ca şi când Moliere nu mi l-ar fi aşezat în palme pe bătrânul Harpagon.

Se făcea că eu cântam.

P.S. Eu nu pierd timpul. Timpul mă pierde pe mine."

(„Despre basme sau cum iubeşte pianistul", cafeavecsourire.wordpress.com, http://bitly.com/1ycsatI)

Anul 2009 a trecut cu mai mult de 12 cărţi citite, iar fiecare an ce a urmat, numărul cărţilor a crescut în mod natural. Niciodată de atunci nu a mai contat pentru mine CÂTE cărţi citesc, ci doar să citesc, motiv pentru care viaţa mi-a deschis uşi extraordinare.

Una din aceste uşi este campania Cărţile pe faţă. M-am alăturat echipei în martie anul trecut, după o postare a lui Victor pe profilul său de Facebook, în care întreba cine ar fi dispus să centralizeze fotografiile primite pe pagină şi să îl ajute. Nu am ezitat nici măcar un minut şi i-am scris. Aparent, era un lucru banal, însă am ştiut că dacă urma să îl fac bine, urma să îmi aduc aportul la lucruri mult mai importante, l-am văzut ca pe un pas prin care să îl conving pe Victor că merit să fiu în echipă şi că pot aduce plus valoare. Dacă citeşti asta acum, înseamnă că am reuşit. Şi mai mult decât atât, nu am devenit doar un pion de pe tabla campaniei, ci campania în sine a devenit o piesă importantă din viaţa mea care îmi aduce echilibru personal şi profesional.

Destul despre mine.

Din dorinţa de a face o acţiune prin care oamenii să recomande cărţi şi să îşi motiveze recomandările, prin aprilie ne-a venit ideea de a realiza un scurt video în format Fifty People One Question (cincizeci de oameni şi o întrebare). Dacă nu ştiai până acum, Fifty People One Question este un concept dezvoltat la nivel internaţional, un experiment social ce constă în realizarea de scurtmetraje al căror obiectiv principal să fie explorarea conexiunilor umane prin persoane şi locuri. Proiectul a pornit în 2008 în New Orleans, iniţiatori fiind Benjamin Reece de la The Deltree (studio de producţie din New Yorc format dintr-un mic grup de artişti în domeniile video şi digital) şi Nathan Heleine de la Crush + Lovely (studio creativ independent ce publică lucrări pe design, tehnologie şi storytelling), iar de atunci a ajuns pe tot globul.. descoperind vise, pierderi, păreri, poveşti şi secrete.

Conceptul este simplu: adresezi aceeaşi întrebare la 50 persoane găsite la întâmplare şi filmezi schimbul de replici. Rezultatele sunt mereu surprinzătoare, fapt pentru care am decis să realizăm şi noi un video pe tema cărţilor, sub egida Cărţile pe faţă. Cerinţa noastră a fost: „Numeşte o carte pe care ai citit-o şi ţi-a plăcut. De ce merită să fie citită?”

Ne-am mobilizat şi am hotărât să realizăm filmuleţul în cadrul celui de-al treilea eveniment Marea Hămăceală din anul respectiv, pe 7 mai. Trebuie să spun că suntem mai mult decât fericiţi că ne-am împrietenit cu cei de la MinorSwing, cei care organizează evenimentul Marea Hămăceală în parcul central şi în special cu Marcel Fodorean, un om simpatic cu care colaborăm atât de bine şi e deschis la toate ideile noastre. La fiecare eveniment suntem prezenţi cu „pătura care citeşte", o pătură pe care aşezăm cărţi şi le spunem oamenilor că le pot împrumuta să citească în hamace. Pe 12 august a fost şi o ediţie specială „Marea Hămăceală cu Cărţile pe faţă" în care i-am aşteptat pe oameni cu o bibliotecă plină de cărţi de citit. Hamacul şi cartea se înţeleg bine. Bun... atmosfera era mai mult decât perfectă, prietenii de la AV Media Productions erau din nou pe poziţii şi pregătiţi de filmare, iar noi eram entuziasmaţi crezând că va fi floare la ureche. Chiar înainte de filmări am scris pe o foaie de flipchart întrebarea şi mesajul în sine a adus oameni la noi, curioşi de ce se întâmplă.

Nu a fost însă uşor să convingem oamenii să ne răspundă, ştiind că urmează să fie filmaţi. Există o oarece reticenţă pe care, personal, nu o înţeleg. Mai ales când e vorba de o acţiune

culturală, o acţiune care nu provoacă controverse şi interpretări, o acţiune care nu presupune compromisuri sau imoralităţi. Dar am fost ambiţioşi, ne-am adaptat metodele de abordare de la om la om şi am reuşit. Am dat de oameni amuzanţi cu care ne-am împrietenit mai apoi, oameni care au făcut video-ul să fie chiar mai cool decât am sperat. Cum e tipul care număra pe degete câţi ani are şi a spus despre „Iona" lui Preda că o să ne ajute în viaţă, că pe el l-a ajutat în clasa a XII-a sau cum e tipa pe nume Iulia, din Alba-Iulia. Oameni care şi-au pus amprenta originală asupra răspunsului, oameni care au zâmbit frumos, oameni care au renunţat la emoţii, sau.. am dat de oameni care ne-au adus alţi oameni. Pentru că lucrurile nu sunt regizate dinainte, chiar dacă toţi cei din echipă am venit cu prieteni la eveniment, am sperat că îi vom convinge să ne răspundă la întrebare, însă nu am fost siguri că o vor face. E o provocare să opreşti un străin din plimbarea lui şi să îţi asculte ideea. Partea bună este că... oamenii citesc. Ţin minte că asta a fost concluzia mea: mai ales că cei mai mulţi intervievaţi au fost tineri, m-am bucurat să îi văd că se gândesc la ce carte să aleagă din preferatele lor, m-a încântat să îi văd că reţin ce au citit şi că sunt capabili să îşi exprime argumentele cu privire la recomandarea lor. M-a

bucurat concluzia asta pentru că.. nu cred că sunt singura persoană care aude tot mai des cum tinerii sunt etichetaţi ca fiind necititori şi inculţi. Ceea ce nu e adevărat. Cred doar că trebuie să privim lucrurile în mod pozitiv şi să ne unim, noi, cititorii, pentru a îi convinge pe cei care nu iubesc lectura că poate fi o plăcere, nu o povară. Că poate fi o pasiune, nu o veşnică temă de ceartă cu părinţii. Că poate fi o variantă de petrecere a timpului liber, nu doar o altă chestiune obligatorie impusă de programa şcolară.

La început, a postat Victor filmuleţul pe trilulilu, unde are peste 3800 vizionări şi sute de like-uri. Apoi, pe 30 iulie l-am postat direct pe Facebook, unde are un reach de 20.007 persoane şi zeci de distribuiri. Cam pe atunci am început să realizăm cât de mare impact au materialele video care însoţesc poveştile acţiunilor noastre. Am început de atunci să îl arătăm la fiecare eveniment, oamenii reacţionează atât de bine! Prima dată a apărut în ceainăria „La Perne", la evenimentul de acreditare a localului à la carte (vezi Actul 10 din cartea Cărţile pe faţă, volumul 1). Te invit să îl urmăreşti şi tu dacă nu ai făcut-o deja, accesând link-ul http://bitly.com/1DRbuey.

Pe 24 mai a apărut video-ul chiar şi într-un articol de pe www.adevarul.ro:

„VIDEO Ce carte ţi-a plăcut şi de ce merită citită? Cărţi recomandate de clujeni.

Conceptul „50 de oameni şi o întrebare“, al cărui scop e să vadă cum gândesc oamenii dintr-un oraş legat de o anume temă, a ajuns şi la Cluj. Întrebarea adresată clujenilor a fost „Ce carte ţi-a plăcut şi de ce merită citită?“. Răspunsurile tinerilor au fost date în Parcul Central, printre hamace şi copaci, într-o atmosferă de relaxare. Campania iniţiată de Victor Miron, clujeanul care a creat conceptul de book selfie şi care aproape în fiecare săptămână promovează cititul printr-o idee inovatoare, a dat publicităţii un videoclip.

Recomandările au fost variate: de la cartea tenismanului Andre Agassi, „Open“, până la „50 de umbre ale lui Grey“, sau „Roma, o istorie inedită“ a lui Indro Montanelli care prezintă istoria ca o poveste spusă într-un mod amuzant. Iniţiatorul campaniei „Cărţile pe faţă“, Victor Miron, spune că a preluat conceptul internaţional „50 de oameni, o întrebare“ care presupune realizarea de videoclipuri pe o anumită temă şi l-a adaptat campaniei sale de promovare a cititului. Filmuleţele au vreo 10 minute şi urmăresc să arate cum văd oamenii dintr-un oraş o anumită temă. „Sunt câteva cărţile care mi-au făcut bine şi m-au ajutat să văd lucrurile altfel în viaţă. Le

recomand cu drag. Acestea sunt: Don Quijote de la Mancha a lui Miguel de Cervantes Saavedra, Micul prinţ de Antoine de Saint-Exupéry, Idiotul de Dostoievski, Romanul adolescentului miop de Mircea Eliade. Această carte din urmă a fost ca un fel de click, mi-a deschis drumul spre lectură. Un alt volum pe care-l recomand cu drag e Pescăruşul Jonathan Livingstone de Richard Bach“, spune Victor Miron.”

În plus, în cadrul TiMAF 2014 (Festivalul Internaţional de Muzică şi Artă Transilvană), a fost difuzat filmuleţul Fifty People One Question realizat de noi la seara de scurt metraje „Shorts Night” ce a avut loc la Casa de Cultură a Studenţilor.

Iată o parte din toate titlurile recomandate în video:

- „M-am hotărât să devin prost”, de Martin Page

- „Femeie bogată”, de Kim Kiyosaki

- „De ce fierbe copilul în mămăligă”, de Aglaja Veteranyi

- „Cine suntem”, de Dan Puric

- „Urzeala tronurilor”, de George R.R. Martin, cunoscută mai bine sub numele în engleză „Game of Thrones”

- „Să nu mă părăseşti”, de Kazuo Ishiguro: „În ciuda titlului siropos, nu e deloc o

carte siropoasă. E de fapt un SF foarte umanizat. În sensul că.. printr-un subiect destul de şocant reuşeşte să vorbească despre poate una din cele mai mari probleme ale umanităţii: timpul limitat pe care îl ai în viaţă."

- „Cele patruzeci de legi ale iubirii", de Elif Şafak: „Foarte interesant la cartea asta e că toate personajele care apar în carte devin naratori şi le auzi gândurile."

- „O viaţă", de Guy de Maupassant

- „Roma. O istorie inedită", de Indro Montanelli, o carte pentru cei care nu iubesc istoria, pentru că îi va determina să o studieze şi să îi fascineze

- „Şi dacă e adevărat...", de Marc Levy

„Îţi arată pur şi simplu cum să te bucuri de viaţă prin chestiile simple.."

- „Portretul lui Dorian Gray", de Oscar Wilde: „Te ajută pe tine să te formezi ca un om mult mai frumos."

- „Limbajul trupului", de Allan Pease, nu la întâmplare recomandată de Cristian Gog

- „Rătăcirile fetei nesăbuite", de Mario Vargas Llosa, o poveste intrigantă

- „50 de umbre ale lui Grey", de E.L. James, cunoscută mai bine sub numele în engleză „50 shades of Grey"

- „Shantaram", de Gregory David Roberts

- „Extrem de tare şi incredibil de aproape”, de J.S. Foer, cu care să redescoperi aventura copilăriei

- „O lume ieşită din minţi”, de Sir Ken Robinson

- „Cartea despre femei”, de Osho

- „Cartea despre Ego”, de Osho

- „Open”, autobiografie de Andre Agassi, despre cum poţi să ajungi să iubeşti şi să trăieşti dintr-un lucru pe care iniţial l-ai urât

- „Iona”, de Marin Sorescu

- „Invitaţie la vals”, de Mihail Drumeş

- „Cei cinci oameni pe care îi întâlneşti în rai”, de Mitch Albom: „Te face să înţelegi mult mai bine impactul unor oameni şi inclusiv impactul tău în viaţa celorlalţi, implicit în viaţa ta.”

- „Afacerea Roşia Montană”, de Mihai Goţiu

- „În sălbăticie”, de Jon Krakauer, cunoscută mai bine sub numele în engleză „Into the wild”: „Fericirea e reală doar dacă e împărtăşită şi mi se pare extraordinar să realizezi că fericirea e ceva atât de diferit de ceea ce ne imaginăm noi.”

Eu mi-am procurat jumătate din cărţile astea. Tu ce ai de gând?

În plus, mai sunt curioasă ce carte ai fi recomandat tu şi de ce. Te invit să ne scrii într-un comentariu la video-ul de pe Facebook: http://bitly.com/1DRbuey

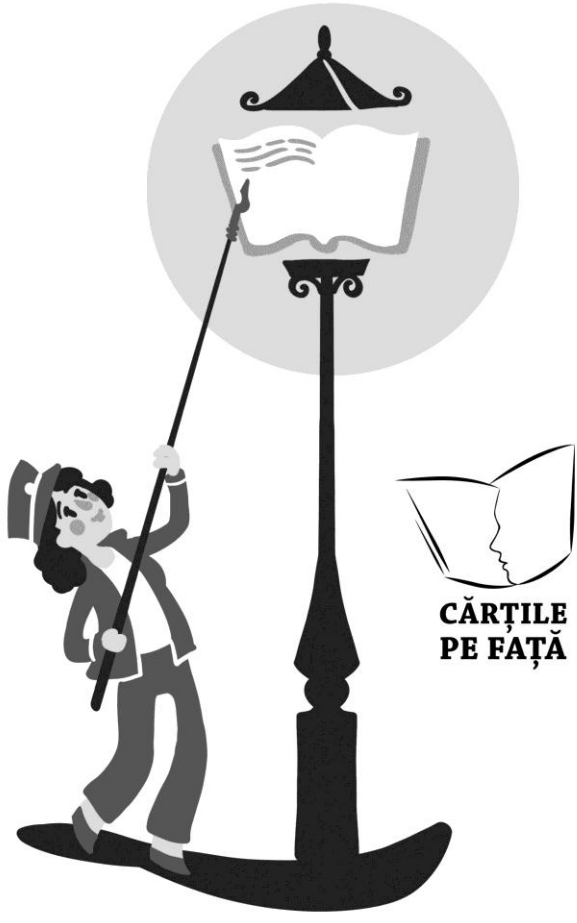

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

"Orice carte care ne inspiră să trăim
o viaţă mai bună este o carte bună."

Fulton J. Sheen

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 12
Gala cititorilor clujeni

"Cititul mă face să simt că am realizat ceva, că am învăţat ceva, că am devenit o persoană mai bună."

Nora Ephron

Capitol dedicat prietenilor de la
Biblioteca Judeţeană "Octavian Goga" Cluj

Unul din motivele pentru care iubesc campania „Cărţile pe faţă” este că reuşeşte de multe ori să se întreacă pe sine. Reuşeşte să aducă pe feţele oamenilor acel zâmbet jucăuş şi încântat, iar de multe ori aduce pe buzele oamenilor întrebarea „Cum, dar cum v-a mai venit şi ideea asta?”. Răspunsul e mereu acelaşi: citind, devii creativ.

„Gala cititorilor clujeni” a fost sigur o acţiune care a adus multe reacţii de acest gen, rostite sau nerostite. Care a fost ideea? Am vrut ca prin acest eveniment să arătăm că cititorii merită să fie apreciaţi, aplaudaţi, celebraţi ca adevărate VIP-uri. Pornind de la asta, am început să gândim cum ar arăta evenimentul şi unde ar fi cel mai potrivit să se întâmple, iar Biblioteca Judeţeană „Octavian Goga” a părut să fie locul perfect. Doamna Sorina Stanca, manager BJC, a acceptat fără ezitare propunerea noastră, moment în care a pornit o colaborare şi o prietenie frumoasă cu biblioteca, nu doar pentru gală.

Conceptul fiind clar în mintea noastră, am început să bifăm pe listă tot ce aveam nevoie pentru eveniment. Am stabilit data şi ora pentru 28 mai, ora 18. Victor a vorbit cu cei de la Vanilla Events care ne-au oferit un covor roşu, de gală, pe care urma să îl amplasăm chiar la intrarea în bibliotecă, de pe scările exterioare până pe holul

central. Tot Victor a vorbit cu pritenii de la AV Media Productions pentru a pune în agenda lor evenimentul, gândindu-ne că acţiunea asta nu poate scăpa fără un spot emoţionant, care să îi facă şi pe cititorii care nu au fost prezenţi să se simtă de parcă ar fi fost acolo. Eu am început să caut voluntari printre prietenii mei, care să stea în jurul covorului roşu şi să aplaude fiecare persoană ce intra în bibliotecă, iar pe lângă aplauze, să aibă o carte în mână pe care să ceară autografe de la cititori, să aibă un telefon deştept cu care să poată face bookselfie cu cititorii şi bineînţeles, să fie plini de energie pozitivă şi zâmbete pentru cei pe care îi urma să îi omagiem.

Am început să trimitem către presă comunicatul de presă, însoţit de un afiş făcut de Loopaa, bucurându-ne de reacţii pozitive şi feedback care nu putea decât să ne bucure. Cluj Life, Evenimente în Cluj, eClujeanul, Cuibus.ro, Transilvania Reporter, Ora de Cluj, Web for Cluj şi All Events au scris următoarele:

„GALA CITITORILORI CLUJENI

Pentru a promova lectura și pentru a sensibila opinia publică față de importanța cititului, se organizează Gala cititorilor clujeni. Evenimentul va avea loc miercuri, 28 mai, de la ora 18.00 și este organizat de Cărțile pe față în parteneriat cu Biblioteca

Județeană „Octavian Goga” din Cluj-Napoca, evenimentul desfășurându-se în cadrul Zilelor Clujului.

”Prin toate activitățile campaniei Cărțile pe față ne străduim să arătăm că e fain să citești și că prin lectură devii mai creativ.” spune Victor Miron, unul din inițiatorii Cărțile pe față.

Admiratorii literari vor fi întâmpinați pe „Covorul Roșu de la Biblioteca Octavian Goga”, astfel încât oamenii care se duc miercuri la bibliotecă vor fi pentru o zi asemenea starurilor de la Oscar.

Voluntarii campaniei „Cărțile pe față” îi vor aclama pe toți cititorii ce vor trece pragul bibliotecii și le vor cere autografe chiar pe cărți.

„Am răspuns pozitiv propunerii venite din partea campaniei Cărțile pe față deoarece, prin toată activitatea noastră, ne dorim să încurajăm această nobilă deprindere care este cititul” spune Sorina Stanca, manager Biblioteca Județeană „Octavian Goga”.

Campania „Cărțile pe față” este o campanie ce își propune dezvoltarea valorilor personale prin lectură. Este o campanie creativă și de bun-simț, promovând cititul în moduri neconvenționale: în localuri, la service auto sau în cabinete stomatologice.”

Între timp, tot ca o metodă de promovare a evenimentului, am mobilizat câţiva oameni drăguţi care să scrie pe o foaie un scurt mesaj promo şi să îl posteze pe profilul lor de Facebook.

Vreau să le mulţumesc că au răspuns pozitiv la dorinţa noastră următoarelor persoane: Călin Goia de la Voltaj, Teo Rogobete de la Teo's Kitchen, Laci Nagy de la stilmasculin.ro, Tudor Vasiliu, George Molodoi, Roxana Buta, Ana Maria Tulbure, Ştefana Frîncu, Geta Cristea, Iulia Puica, Victor Miron, Ruxandra Bărbat, Adela Mureşan şi Ioana Marian. Fotografiile lor au avut mare succes. Dacă tot sunt la partea de mulţumiri, sunt deplin recunoscătoare celor peste 20 persoane care au venit ca voluntari la Gala Cititorilor Clujeni şi sper să colaborăm în continuare, a fost o plăcere! De asemenea, am filmat şi scurte video-uri de invitaţie cu scriitorul Ovidiu Pecican, cu Bogdan Băbălău, cu doamna Sorina Stanca şi cu trupa NotA, video-uri pe care le puteţi urmări pe YouTube.

Uite aşa au trecut săptămânile, eu şi Victor am fost invitaţi şi la emisiunea „Ziua bună" de pe Look TV să vorbim despre campanie şi despre eveniment, iar ziua de 28 mai ne-a bătut la uşă într-un final.

N-aş şti să vă spun ceva ce nu a mers bine. Sunt subiectivă, probabil. Însă lucrurile au fost puţin peste aşteptări, iar oamenii au reacţionat mult mai emoţionant decât ne-am fi aşteptat. Covorul roşu era la locul lui, voluntarii pe poziţii, aveam pregătite şi nişte cărţi

împachetate frumos ce puteau fi achiziţionate „pe nevăzute” (blind date with a book – cărţi împachetate la fel, nu ştii ce carte ai în mână decât după ce o cumperi), Robert de la AV Media era pregătit să capteze feţe surprinse pentru spotul video, iar Cristian Ioan surprindea în imagini toată atmosfera.

Au fost tare haioase momentele în care veneau oameni la bibliotecă, vedeau covorul roşu şi încercau să treacă pe lângă el, crezând că e pregătit pentru o celebritate. Credeau bine. Dialogul cu astfel de persoane era mereu acelaşi:

- Sunteţi cititor?
- Da, da..
- Atunci intraţi, vă rugăm. Ne plac cititorii! Un autograf, se poate?

Ulterior îşi dădeau seama ce se întâmplă, se amuzau, ne semnau cărţile şi plecau mai departe cu o amintire excelentă. Imaginează-ţi numai: să mergi la bibliotecă în rutina ta zilnică şi să fii întâmpinat cu aplauze şi admiraţie pentru simplul fapt că eşti cititor.. transformă ziua ta obişnuită în una excepţională, cu siguranţă.

Timp de două ore, Biblioteca Judeţeană a fost îmbrăcată în sărbătoare şi le mulţumim enorm că au acceptat colaborarea. Chiar în ziua

evenimentului, cei de la Ziar de Cluj au scris despre acţiune şi la final şi-au exprimat şi ei aprecierea faţă de deschiderea instituţiei faţă de astfel de acţiuni: „Pentru că nu se mărginesc să fie încă o instituţie a statului care merge în gol pe bani publici şi au reuşit să pună pe roate un mecanism care atrage în jurul cărţii un număr mare de clujeni de toate vârstele, le spunem Jos Pălăria! celor care administrează Biblioteca Judeţeană „Octavian Goga" din Cluj-Napoca."

La câteva ore după eveniment, Cristian Boldor – blogger şi autor al cărţii „Meetings of Fate", prima carte din seria „Angel Afterlife" – fiind şi unul din voluntarii cu care am celebrat cititorii, a scris pe blogul său (www.spectacolulvietii.wordpress.com) cuvinte frumoase şi încurajatoare, cu care mi-e musai să mă mândresc:

„It might seem crazy what I'm about to say… dar chiar merită să citeşti în ziua de azi. Asta a demonstrat Gala Cititorilor Clujeni, la Biblioteca Judeţeană Clujeană, din 28 mai 2014, un eveniment cu şi despre cititori. Organizatorii de la Cărţile pe faţă au venit cu o iniţiativă despre care, vă zic sincer, eu nu am mai auzit pe meleagurile noastre. M-a surprins conceptul şi m-am decis să fiu voluntar în cadrul acestui eveniment. Voluntariatul a constat în faptul că lăudam orice cititor care pleca sau intra în bibliotecă,

pe un covor roşu ca în filme, iar noi voluntarii am primit câte o carte pe care să cerem autografe de la acei cititori. Cât de tare, nu? Să fii un cititor care îşi vede de treabă, şi apoi eşti întors din drum pentru a da un autograf. Nu contează dacă ai scris 100 de poezii sau niciuna. A contat faptul că apreciezi lectura, pur şi simplu.

Acum că s-a lămurit conceptul, să trecem la detaliile ce au făcut ca acest eveniment să iasă în evidenţă. Pentru mine, evenimentul a adus o rază de soare pe un cer acoperit, o sclipire de geniu când nu aveam idei, un moment magic alături de alţi dragi cititori prin care am observat importanţa lecturii pentru aceştia. Dintr-o pleiadă de informaţii care ne bombardează în fiecare zi, consider că această gală a fost ca o sinteză de mult aşteptată.

Vreau să pomenesc de efectul acestui eveniment deoarece ar fi trebuit să fiţi acolo pentru a vedea diferitele stări ale cititorilor omagiaţi. Voluntarii aplaudau, încurajau sau felicitau cititorii, iar aceştia se emoţionau, se bucurau, alţii nu ştiau ce să creadă sau unii ocoleau zona. Dar, cel mai frumos a fost că majoritatea nu au refuzat cererile de autografe. Cititorii au fost deschişi la a lăsa o frântură din gândurile sau sufletele lor pe cărţile noastre. Asta cred eu că ar trebui să fie miza tuturor iniţiativelor de acest fel, şi anume încurajarea lecturii pe de-o parte, iar facilitarea interacţiunii dintre cititori pe de altă parte. A fost şi o ocazie bună de networking deoarece am aflat lucruri

noi şi interesante despre alţi cititori. Chiar dacă preferinţele diferă, esenţa lecturii ne aduce împreună.

În închidere, vreau să le mulţumesc organizatorilor pentru pasiunea din spatele evenimentului. S-a văzut că a fost organizat de cititori avizi. Totodată, vreau să le mulţumesc celorlalţi voluntari pentru coagularea unui suprasuflet la care toți ne-am racordat. Nu pot să mai spun decât că acest eveniment a fost la nivel de bravo cu bookselfies everywhere, zâmbete largi şi bună dispoziţie, oameni faini şi cultivaţi din punct de vedere cultural, un covor roşu ca pentru staruri de cinema, sau cu mulţumiri anticipate din partea cărţilor ce urmează a fi citite. Vă doresc lectură plăcută."

N-aş putea să adaug mai mult de atât. Îţi spun doar că după câteva săptămâni am primit şi spot-ul video care a făcut, din nou, ravagii în online şi care a avut efectul ce ni l-am dorit: să îi facă şi pe cititorii care nu au fost la gală să se simtă apreciaţi şi lăudaţi. Te invit să-l urmăreşti aici: http://bitly.com/1EY9wa7.

Dacă ai cartea asta în mână, cred că.. te numeri printre oamenii mei preferaţi, cititorii. Fapt pentru care te felicit şi te încurajez să nu părăseşti niciodată cărţile. Mă înclin!

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

"Cărţile sunt mici şi nostime
fragmente portabile de gândire."
Susan Montag

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 13
Aranjează-te cu volum!
Primul salon de carte la beauty salon

Capitol dedicat prietenilor de la
Bookletta

Am tot spus în mai multe rânduri că ne reprezintă şi ne recomandă cărţile mai tare decât culoarea ochilor sau freza. Asta nu înseamnă că freza nu e importantă. De fapt e foarte importantă, tocmai de aceea am instrumentat campania ”Aranjează-te cu volum”.

Pe Vasile îl ştiu de ceva vreme. Am fost implicaţi împreună în platforma frumosa.com, un site prin care poţi găsi saloane de coafură aproape de tine şi poţi vedea diverse tipuri de frizuri. El este şi hairstilistul la care merg eu. E mega de treabă, mai ales că şi-a dat şi Cărţile pe faţă.

Despre dentişti se spune că ”îţi umblă în gură ca în poşetă”. Vasile face la fel doar că pe cap şi nu în gură. Hairstilistul e singurul fel de bărbat pe care chiar îl rog să mă fileze. De când am dat peste această tehnică din ale tunsului nu mai vreau să mi se umble la lungimea părului fără să îl şi fileze.

Aşadar, în timp ce Vasile mă fila, m-a întrebat ce am putea face pentru a promova lectura la ei în salon. Aşa că această campanie a apărut ”la comandă”. Majoritatea acţiunilor noastre au fost la propria noastră iniţiativă, nu şi aceasta.

Înainte de a mă fila, Vasile m-a şi spălat pe cap, inclusiv un mic masaj, aşa că eram destul de relaxat. Eram ”cu mintea odihnită” cum s-ar

spune. Așa că destul de rapid mi-a venit ideea cu ”Aranjează-te cu volum” la primul salon de carte de la beauty salon.

Am stabilit detaliile cu Gabi de la Dazling şi cu Vasile şi am dat drumul la nebunie. Acesta a fost comunicatul de presă:

Plătește cu o carte un aranjat la coafor

”Aranjează-te cu volum” la primul salon de carte de la beauty salon

Pentru a promova lectura, Dazzling Beauty Salon din Cluj-Napoca a lansat campania ”Aranjează-te cu volum”. Dai un volum de carte și primești un aranjat gratuit la coafor. Astfel ei vor să strângă cărți pentru un salon de carte la beauty salon.

Toată acțiunea este în colaborare cu Cărțile pe față, aceeași inițiativă care a făcut, printre altele, cabinetul stomatologic anticariat (anti-cariat), service-ul auto cu bibliotecă, intrarea gratuită la Grădina Botanică dacă vii cu o carte la tine, semne de carte cu mesajul ”dacă aștepți un semn pentru a citi o carte, acesta e semnul” și propunerea ca în prima duminică din lună cine merge cu autobuzul citind o carte, să circule gratuit.

”Ne dorim să promovăm lectura în moduri ieșite din comun și în locuri în care nu te aștepți. Prin toate acțiunile campaniei noastre de până acum, vrem să demonstrăm că dacă lecturezi devii mai creativ” spune Victor Miron, unul dintre inițiatorii Cărțile pe față.

Cartea devine, prin această promoție, de două ori valoroasă. În primul rând te îmbogățește cu informația sau povestea din ea și, după ce ai citit-o, îți aduce un aranjat cu volum. Doamnele, domnișoarele și domnii clienți sunt invitați să scrie și o dedicație pentru viitorii cititori ai volumului.

”Cărțile nu doar ne hrănesc, ele ne și înfrumusețează. O vizită la beauty salon e un timp pe care ți-l oferi ție, însă, de care se bucură foarte mult și cei din jurul tău. Am ales să facem această promoție deoarece e bine să ne aducem aminte și de frumusețea interioară într-un salon care pune accent pe estetica personală.”, spune Gabi Nicoară, hairstylist și proprietar al Dazzling Beauty Salon.

Pe viitor urmează mai multe acțiuni interesante inițiate de Cărțile pe față. Prima pe listă e lansarea cărții “Cărțile pe față” care prezintă beneficiile cititului și spune povestea primelor 10 acte din cadrul campaniei.

Cum era de aşteptat, cele mai atrase de această promoţie au fost domnişoarele. Mie mi se pare o formă mişto de troc. De fapt, noi nu avem nevoie de bani. Ei nu sunt un scop în sine. Cu ei avem aces la alte resurse. Nu doar oamenii fac troc, se întâmplă des şi în rândul companiilor. Acolo se numesc compensări. Ce e important la orice fel de troc este să fie ambele părţi mulţumite de schimb.

Oamenii sunt destul de obişnuiţi să schimbe, sau cel puţin să împrumute, între ei cărţi. Ştiu asta bine pe propria piele de pe vreamea usetogether.com. Acolo se făcea schimb de orice fel de obiecte şi servicii însă cărţile erau cele mai tranzacţionate. Pe viitor probabill o să fac un astfel de site doar pentru schimb şi împrumut de cărţi.

Schimbul de cărţi funcţionează ok şi pe Facebook, dovadă acest tROCK făcut de prietenii noştri de la Rock FM. Îmi permit să îl menţionez deoarece eu le-am propus să fălosească acest nume.

http://bit.ly/tRock

Dacă vrei să împrumuţi cărţi e mai complicat. Atunci ar fi util să ai un soft care îţi amintească de la cine ai de primit cărţi înapoi şi la cine trebuie tu să le dai. Dacă nu va face altcineava o astfel de soluţie tehnice (site sau

aplicaţie de Facebook) atunci îl voi face eu. Sper totuşi să îl facă altcineva.

Tot de volum vrem să ne legăm şi pentru a promova cărţile audio. Acestea merită ascultate cu volumul la maxim. Domnul Horia-Roman Patapievici este un susţinător al cărţilor audio, o să dai peste opinia dânsului despre acest subiect la capitolul despre clubul de lectură Vocea cititorului.

Dar până atunci mai vreau să îţi spun doar că dacă nu era campania ”Aranjează-te cu volum” nu exista nici conceptul de nuntă ca la carte, despre care vei citi în capitolul 16.

ALBA
IULIA
CĂRȚILE
PE FAȚĂ
Cărțile conțin
poveşti şi idei
cu substanță
care creează
inDependență.
Operaţiunea Sweet Tooth POLIROM
Ian McEwan
Operaţiunea Sweet Tooth POLIROM
Ian McEwan

Eliberează din carte această pagină și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 14
Împrumută o carte de la bancă

Căsuțe de cărți în parcuri și bibliotecile vecinilor în scara blocului

Capitol dedicat prietenilor de la
Iulius Park

Este la nivel internaţional o adevărată mişcare de a construi mici biblioteci stradale şi în parcuri. Se numeşte *Little Free Library*.

Pornind de la exemplul lor am făcut şi noi căsuţe de cărţi pentru parcuri. Am ales parcurile pentru că în natură e locul cel mai plăcut în care să citeşti.

Ce e un pic mai deosebit la căsuţele noastre este că au un design personalizat. Acoperişul lor este în forma unei cărţi deschise iar pe uşiţă este integrată faţa din logo-ul Cărţile pe faţă.

În plus, pentru a le putea acoperi costurile de construcţie am apelat la sponsori care au avut furnizat şi stocul iniţial de carte. Aceşti parteneri au primit în schimb posibilitatea să îşi pună sigla lor pe lateralul cărţii sub mesajul ”construită şi îngrijită de...”.

Până acum am pus căsuţe de cărţi în Iulius Parc dar sperăm să ajungem şi în alte parcuri din Cluj. Am început cu ei în primul rând pentru că a fost birocraţia cea mai mică deoarece Iulius Mall a renovat şi gestionează acel parc aşa că a fost nevoie doar să îi convingem pe ei. Un alt avantaj al acestui parc este că are pază. Aşa căsuţele noastre nu au fost vandalizate. E adevărat că mai dispar dintre cărţi dar primim suficiente donaţii

de la oameni şi edituri pentru a putea să le alimentăm periodic.

Merită efortul de a pune cărţi acolo deoarece aceste căsuţe de cărţi cred că sunt un foarte bun imbold spre zăbavă şi spre savurarea unei cărţi bune în aer liber. Aşa cum ni se face poftă de îngheţată dacă vedem un stand pe stradă, la fel devenim atraşi să punem mâna pe o carte dacă ne întâlnim cu ea cât mai des.

Astfel de căsuţe au ajuns şi în alte oraşe, precum Alba Iulia sau Focşani. În Alba Iulia căsuţa de cărţi este chiar în cetate şi se află în grija celor de la Framms şi, culmea, chiar Primăria Alba Iulia a contribuit la construirea ei.

Căsuţele de cărţi au şi un hit al lor mulţumită Patricei Labou care a făcut un remix pornind de la piesa ”Căsuţa noastră”. După un pic de patină de carte versurile au devenit:

”Căsuța noastră, cuibușor de nebunii
Te așteaptă ca să vii... și să citești
Căsuța noastră, cuibușor de nebunii
Hai să facem book selfie”

Înregistrarea se găseşte pe pagina de Facebook Cărţile pe faţă.

O altă formă de a duce mici biblioteci în locuri unde oamenii îşi petrec mult timp este biblioteca vecinilor. Practic se iau pentru început

câteva zeci de cărţi şi se pun în casa scării, de obicei deasupra cutiilor poştale. În plus se mai adaugă o foaie pe care scrie ”Biblioteca vecinilor – ia o carte, lasă o carte”.

Am creat prima bibliotecă a vecinilor la mine în bloc. Stau de câţiva ani într-o clădire cu 10 etaje şi 40 de apartamente pe scară. Evident că îmi cunoşteam foarte puţini dintre vecini. Am pus primele 40 de cărţi (câte una pentru fiecare apartament) şi din dorinţa de a mă apropia de ceilalţi colocatari prin intermediul cărţilor.

În plus am pus pe uşa de la cutia mea poştală şi o listă de cărţi pe care sunt dispus doar să le împrumut şi nu să le dau de tot. Aşa vecinii pot să vină să îmi ceară şi una din acele cărţi, nu doar o lingură de zahăr. Şi chiar am ajuns să mă împrietenesc cu o vecină care ulterior a venit şi la clubul de lectură Vocea cititorului.

Astfel de biblioteci ale vecinilor au mai fost făcute şi în alte blocuri din Cluj-Napoca, dar şi din alte oraşe precum Timişoara, Alba Iulia, Focşani sau Bucureşti.

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

"O casă fără cărți este aidoma
unei camere fără ferestre."
Heinrich Mann

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 15
Nunta ca la carte

Capitol dedicat prietenilor de la
Editura Litera

Când un băiat se căsătorește prietenii lui au tendința să glumească și să spună ”Condoleanțe” sau ”Te-ai aranjat”. În cazul primei nunți ca la carte mireasa a fost cea care s-a aranjat, doar că ea s-a aranjat cu volum.

Pe Anca am cunoscut-o chiar la Dazling la inaugurarea campaniei ”Aranjează-te cu volum”. Nu mai țin minte ce volum a adus cu ea însă îmi amintesc foarte bine că ne-a povestit despre faptul că o să aibă o nuntă și că ar vrea să fie și ceva legat de cărți la eveniment.

Așa că deja mai primeam o cerere să coacem ceva la comandă, după solicitarea celor de la Dazling cu salonul de carte la beauty salon. Așa că am făcut comisii, am întrunit comitete, am făcut studii de fezabiliate (glumesc) și după câteva minute am început să îi propunem chestii. Am început, clar, cu numele de nuntă ca la carte, dacă tot se folosește această expresie.

Am mers și eu personal la această nuntă ca la carte. Ea a avut loc la Cîmpia Turzii, la 30 de km de Cluj-Napoca. Când am ajuns la masă am găsit clasicele tacâmuri: cuțit, furculiță, lingură, linguriță. Doar că lângă ele era și un semn de carte de la Cărțile pe față. Pe aceste semne de carte scrie ”dacă aștepți un semn pentru a citi o carte, acesta e semnul.” Am ales să punem semne de carte pe masă deoarece considerăm că lectura

e o formă de a ne hrăni şi semnul de carte este tacâmul pentru această formă de hrană. A fost distractiv ”să fac pe prostul” şi să pretind că nu ştiu ce e cu semnele. Tinerii de la masa la care am stat eu au reacţionat foarte fain la mesajul semnelor.

Au început discuţii despre cărţi, autori şi personaje. Din una în alta a venit momentul ca mirii să înceapă să danseze. Doar că la nunta ca la carte mirii au făcut lectura mirilor, înainte de dansul mirilor. Practic şi-au citit unul altuia câteva pasaje din cărţi.

Mie mi-a plăcut foarte mult şi faptul că la nuntă au avut şi un aparat de făcut baloane de săpun. În timp ce scriu asta îmi dau seama că ar trebui să o rog pe mireasă, pe Anca, să îl întrebe pe amicul ei care a adus aparatul cum face soluţia pentru baloane de săpun. Mă interesează pentru cartea ”Lasă-mă să te las” (e despre un tip care se lasă de fumat cu ajutorul baloanelor de săpun).

Dacă te-ai gândit la ce m-am gândit eu să îţi fie ruşine. Adică dacă te-ai gândit că le-am dat oamenilor câte un semn de carte doar pentru a le face în ciudă să ştii că te înşeli. La final fiecare nuntaş a primit de la miri câte o carte, pe lângă ţuică şi prăjitură. În plus, fiecare carte avea scrisă pe ea o dedicaţie de la mire şi de la mireasă.

Nunta ca la carte a fost imortalizată de către TVR şi aşa au putut să vadă şi alţi oameni cum arată o nuntă ca la carte în viziunea Cărţile pe faţă.

http://bit.ly/nunta-ca-la-carte

Oricum mirii îşi doresc să facă lucruri inedite la nunta lor aşa că să introducă şi câte o carte mi se pare de bun augur. Mie îmi place foarte mult să primesc cadou cărţi. Asta se vede şi din faptul că eu ofer cadou cărţi, aproape întotdeauna. De fapt, majoritatea cărţilor pe care le citesc le iau împrumut, de la bibliotecă sau de la prieteni. Dar cumpăr cel puţin o carte pe săptămână, cel mai adesea pentru a o oferi cadou.

Cred că ar fi fost potrivit să primim cărţi şi în campania electorală, nu tot aceleaşi pixuri, breloace şi pungi.

Revenind la nunţile noastre, cărţile pentru nunta ca la carte le-am primit de la editura Litera, cărora ţin să le mulţumesc încă o dată. Cu atât mai mult cu cât tot ei au donat cărţile şi pentru a doua nuntă ca la carte.

Aşa a apărut şi ideea ca la nuntă să se poată da mărturie volumul meu de poezii de dragoste ”tRai în doi”, personalizat cu poza mirilor pe copertă. Acum acesta se poate inclusiv plăti după nuntă.

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

"Cititul este singurul mijloc prin care
alunecăm, involuntar, adeseori neajutorați,
în pielea altcuiva, în vocea altcuiva,
în sufletul altcuiva."
Joyce Carol Oates

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 16
Cititorul anului

Capitol dedicat prietenilor de la
Autotransilvania

Era o zi ca oricare alta doar că de dimineaţă urma să mă întâlnesc cu doamna Tatiana Costiuc. Am ajuns acolo plin de entuziasm şi am întâlnit o persoană şi mai entuziastă decât mine (dacă îţi vine să crezi). Am înţeles repede că Biblioteca Judeţeană Octavian Goga din Cluj-Napoca organizează un concurs de lectură intitulat ”Bătălia cărţilor”.

De fapt era chiar pe final competiţia adresată tinerilor. A fost pe două categorii de vârstă, până la 13 ani şi peste 13 ani. Toţi participanţii trebuiseră să citească 10 cărţi alese cu grijă din autori contemporani bine cotaţi şi să facă fişe de lectură la cărţile lor.

În urma notelor date de elevi acestor cărţi s-a ales cartea anului pentru fiecare grupă de vârstă. În curând urmau să fie finalele pentru ambele competiţii şi aşa să se aleagă Cititorul anului.

Eu am fost solicitat să vin cu o idee năstruşnică, din categoria Gala cititorului. Aveam mintea odihnită aşa că rapid am copt două propuneri.

Prima a fost ca biblioteca să o contacteze pe Lissa Price, autoarea cărţii ”Starters”. Această carte fusese desemnată de cititorii din Cluj drept cartea anului la peste 13 ani. Concursul s-a desfăşurat în 17 oraşe şi sigur că în fiecare oraş s-a

ales local cartea anului. Biblioteca, în zilele următoare, a contactat-o pe acestă autore şi au primit un mesaj de mulţumire din partea ei pentru concureţii Bătăliei cărţilor. Tinerii cititori s-au bucurat să audă cuvintele dedicate lor scrise de autoarea cărţii preferate de cei mai mulţi dintre ei. Asta e un lucru pe care îl putem face foarte uşor cu (aproape) orice scriitor contemporan. Îi putem scrie direct, pe mail, Facebook, twitter, orice mediu posibil.

”Dacă nu ne răspunde Lissa Price?” am fost întrebat.

”Păi să îi scrieţi în fiecare zi până când vă răspunde” am răspuns.

A doua propunere a mea a fost să îi oferim un premiu inedit câştigătorului. Aflasem deja că oricum va primi cărţi şi o tabletă. Am scoromonit un pic în memorie şi mi-am adus aminte că mie cel mai greu îmi era în liceu iarna să merg dimineaţa la şcoală cu autobuzul. Era foarte frig şi foarte înghesuit. Noi eram deja pe final de toamnă aşa că am propus să îi oferim premiu cititorului căştigător ca timp de o săptămână să îl ducem de acasă la şcoală şi înapoi cu o limuzină. Am mai adăugat şi că ar fi mişto ca într-o zi directorul şcolii să îi fie şofer.

Propunerea mea a fost acceptată şi mi-a căzut în sarcina mea să obţin gratuit de la un

partener acest premiu. A fost surprinzător de uşor, cred că în mai puţin de o zi deja stabilisem în mare cu Autotransilvania, dealerul local BMW să ne ofere acest premiu. Aşa se face că timp de o săptămână la 7.40 îl luam de acasă pe cititorul anului şi îl duceam la şcoală iar la ora 14.00 îl duceam acasă. Şi nu oricum, ci un seria 5 ultimul răcnet, o maşină de 70 000 Euro. Un cititor în serie nu putea merge altfel decât cu un seria 5. Mai mult, pentru cititorul anului se deschieau porţile şcolii şi intram până în curte astfel încât toţi colegii lui să vadă că au la ei în şcoală cititorul anului.

La finala competiţiei *Bătălia cărţilor* am participat şi eu, chiar ca parte din juriu. Au fost nouă finalişti extrem de simpatici. Au trebuit să îşi prezinte fiecare cartea preferată şi să dezbată pe tema ei cu ceilalţi. Mi-au fost atât de dragi încât le-am dat fiecăruia cadou câte un exemplar din primul volum al cărţii Cărţile pe faţă.

Cititorul anului a ieşit Matei Bolog, un extrem de cool elev al liceului Gheorghe Şincai. Am avut ocazia să vorbesc destul de mult cu el în săptămâna care a urmat pe drumul de acasă la şcoală şi înapoi. L-am întrebat odată dacă sunt drăguţe colegele lui de clasă şi mi-a spus că da, dar că sunt şi mai cinaşe fetele din clasa paralelă.

pentru campania clasa cititoare pe care o implementăm acum.

Apropo de întrebări, colega mea Adela Mureşan mi-a povestit că a fost întrebată la un eveniment de ce am oferit acest premiu. ”Vreţi să încurajaţi luxul şi extravaganţa”. Răspunsul ei mi-a plăcut mult ”Atât premiul oferit cât şi lectura în general sunt experienţe care te scot din cotidian şi din acest motiv am considerat potrivit să facem posibilă această călătorie pentru cititorul anului.”

Matei este extrem de talentat şi la desen. El a făcut şi desenul care apare la începtul clipului campaniei provoCARTE, despre care vei citi în actul următor.

Nu mai are rost să spun că Matei a devenit o vedetă locală. Trei televiziuni l-au filmat şi toată şcoala ştia cine e cititorul anului. Merită să vezi ce a spus Matei pentru fiecare ştire, mult bun simţ şi chibzuială.

Acest premiu mai ieşit din comun a făcut posibil ca distincţia obţinută de Matei să fie percepută ca fiind cool pentru tineri. Sunt convins că şi mulţumită acestui premiu anul următor au participat mai mulţi elevi la *Bătălia cărţilor*.

Oricum Matei, care se considera la început un fan Audi a spus că parcă încep să îi placă mai mult maşinile BMW. A şi început să le deseneze.

Din cele zece cărţi pe care le-au avut de citit pentru competiţie, Matei a recomandat cartea Flori pentru Algernon de Daniel Keyes. O carte care clar merită citită.

De fapt toate cărţile din concurs merită citite, la orice vârstă.

Eu nu m-am putut abţine şi mi-am păstrat pentru mine ca amintire placa magnetică cu *Cititorul anului* care era pusă pe maşină.

"Citeşte o mie de cărţi şi
cuvintele tale vor curge ca un râu."
Lisa See

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 17
provoCARTE

Capitol dedicat prietenilor de la
TEDxCluj

E clar că ne plac provocările. Există provocări atât pentru primul volum al cărții Cărțile pe față cât și pentru al doilea. Mai mult, avem un întreg act cu provocări, de fapt cu provoCĂRȚI.

În ce a constat?

Pasul unu a constat în a-i convinge pe clujeni să doneze cărți. În plus ei trebuiau să scrie pe fiecare carte un preț al acesteia într-o provocare. Am strâns câteva sute de cărți cu provocări.

Pasul doi a fost să dăm fără bani aceste cărți altor oameni care își asumau că vor face provocarea scrisă pe carte. Merită să intri pe acest link să vezi clipul actului:

http://bit.ly/clip-provoCARTE

Acum hai să îți spun povestea acestei campanii. Anii trecuți s-a desfășurat la Cluj campania ”1010 moduri de a cumpăra o carte fără bani”. A fost sub umbrela unei organizații pentru consum responsabil. Una din persoanele care a coordonat acțiunea a fost Alexandra Frețian. La câteva dintre aceste acțiuni m-am implicat și eu ca partener prin siteul usetogether.com. Avea mare sens deoarece construisem această platformă de consum colaborativ și pentru a încuraja folosirea resurselor într-un mod mai responsabil.

În toamna lui 2014 Alexandra Freţian şi Ana Dobre au vorbit cu Adela Mureşan spunându-i că vor să reia această acţiune şi să fie Cărţile pe faţă parteneri. Noi am bănuit iniţial că parteneriatul ar fi unul de comunicare în care noi să anunţăm etapele strângerii şi oferirii de cărţi.

Când m-am întâlnit şi eu cu Ana am înţeles că ea ar avea nevoie de un pic mai mult ajutor de atât. Am fost dispus să mă implic direct deoarece îmi place mult conceptul încă de prima dată când am auzit de el.

S-a mobilizat şi Adela şi a venit cu idei foarte faine. De la numele provoCĂRŢI şi până la conceptul de imagine pe care să îl folosim. A fost ideea ei să facem poza aşa cum o vezi mai jos. Poza e făcută de mega fotografa Diana Tibre în parcul central din Cluj. Domnişoara care are cartea deschisă pe faţă e chiar Ana Dobre. Mie îmi place mult cum scrie ”provo” pe pagină şi ”CARTE” pe cealaltă.

Centrele unde oamenii puteau lăsa cărţile cu provocări au fost librăria Bookstory şi toate sediile de la Biblioteca Judeţeană Octavian Goga. Aşa oamenii puteau să lase cărţile şi în centru dar şi în cartiere.

Deja lucrurile au început să fie super tari. În fiecare zi mai vedeam că vin cărţi şi ne minunam de ce fel de provocări treceau oamenii:

de la să oferi o floare unui străin şi până la a suna pe cineva drag cu care nu ai vorbit de mult.

Perioada de strângere de cărţi a durat trei săptămâni. Eram încă în acea perioadă când a avut loc conferinţa TEDxCluj. Am fost şi noi pe acolo cu un fel de stand, adică am pus pe un laptop clipurile noastre, am dat cartea Cărţile pe faţă la preţ de book selfie şi am avut o valiză plină de provoCĂRȚI.

Participanţii la conferinţă au reacţionat foarte bine la provoCĂRȚI. În ultima pauză era chiar coadă la noi deoarece l-am rugat pe Dragoş Bucurenci, moderatorul evenimentului, să anunţe la microfon existenţa acestei valize cu provoCĂRȚI. Am dat şi un premiu un tricou cu mesajul ”eşti ceea ce cit-eşti” primei persoane care face pe loc provocarea de pe carte. Poţi vedea poze de la standul nostru la TEDxCLUJ aici:

http://bit.ly/TEDxCluj-CpF

A fost util că am fost la această conferinţă în avanpremieră deoarece aşa a fost un fel de repetiţie.

Cărţile cele multe le-am dat oamenilor într-o duminică la Iulius Mall, care au fost de treabă şi ne-au găzduit la ei. Ne-au lăsat şi să filmăm şi să facem poze.

Aici Ana Dobre şi Iulia Filip au dus ”greul” deoarece ele au stat atunci toată ziua să

dea provoCĂRȚI. Și eu am dus ceva greu: valiza și cutiile pline de cărți. :)

Cele câteva reacţii pe care le-am prins şi eu la cald au fost excelente. Domnul care primeşte în clip floarea era tare drăguţ. Tot întreba că de ce primeşte floarea, ce a făcut să merite asta.

Noi nu am mers după oameni să ne asigurăm că ei fac provocările însă i-am fotografiat pe fiecare cu acea carte cu provocare aleasă de ei. Pozele au fost făcute tot de Diana Tibre, aka Didi.

http://bit.ly/provoCarti

Așa cum spunea mai devreme Matei Bolog, cititorul anului, a fost și el pe la valiza noastră și și-a lăsat semnătura desenând pe o carte un om cu provocăr(ț)i.

Oamenilor le plac provocările. A se vedea Ice Bucket Challenge. Cred că atrage și faptul că e un fel de joc. Au fost oamenii care au ales cartea după provocarea scrisă pe ea.

Această campanie în formatul provoCARTE a fost deja replicată la Bacău la Liceul Mihai Eminescu. Eu sper ca și tu și cât mai mulți oameni să faceți oricare din campaniile noastre. Nu aveți nevoie de permisiunea noastră însă ar fi frumos să ne menționați.

"O carte adevărată
nu este o carte
pe care o citim,
ci o carte care
ne citeşte pe noi."

W. H. Auden

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 18
Citat în intersecție

Am ascultat la un moment dat un TED Talk mişto despre cât de bine ar fi dacă am putea să petrecem într-un mod plăcut timpul pe care îl avem de aşteptat în diverse situaţii (transport în comun, cozi, etc.).

Problema nu e, de exemplu, că trebuie să stăm la stop cu o secundă în plus pentru că şoferul din faţă nu a plecat exact când s-a făcut verde. Problema e că ne reţine şi mai mult într-un loc unde stăm forţat fără să avem parte de nicio satisfacţie, de nicio distracţie.

Pe mine mă preocupă de mult timp acest aspect al timpului pe care îl petrecem la stop. Eu de multe ori încep să mă uit la ceilalţi şoferi cât e roşu. Unii se uită pe telefon, alţii se scobesc în nas şi cei mai mulţi arată plictisiţi şi extrem de plictisiţi. Din acest motiv, încă de acum câţiva ani, am început să ofer stickere cu mesaj pozitiv în cadrul campaniei de promovare a bunelor maniere în trafic Pe drumul cel bun. Aceste autocolante de 15x15 cm se lipesc pe portbagajul maşinii astfel încât cine stă în spatele tău la stop să poată citi un mesaj fain, nu doar mult folosite mesaje publicitare care sunt pe maşini în mod normal.

Pentru pietoni o treabă foarte mişto care s-a făcut în altă ţară este Semaforul dansator. Poţi să îl vezi la acest link: http://bit.ly/semaforul-

dansator. În România au făcut cei de la Delivering Life ceva foarte fain: Petrecerea de pietoni, chiar pe trecerea de pietoni. Îmi plac foarte mult genul acesta de jocuri de cuvinte.

Tot o soluție de genul acesta este și conceptul de Citat la (inter)secție. De prin toamna lui 2014 am în minte acest concept. De fapt am și aplicat cu el la o competiție de la Grolsch.

Așa l-am prezentat acolo:

Citat în intersecție

Sub semafoarele din intersecție să fie panouri cu citate

În fiecare zi stăm în intersecție și așteptăm. Atât pietonii cât și șoferii așteaptă cu nerăbdare culoare verde. Doar verdele de la Grolsch e mai așteptat ca verdele de la semafor.

Timpul acesta ar putea să fie folosit într-un mod mult mai plăcut. Vrem să punem sub semafoarele de pietoni și de mașini câte un panou cu câte un citat.

S-ar putea chiar ca intersecțiile să fie pe teme (intersecția bucuriei, intersecția frumosului, intersecția curajului, intersecția virtuții, intersecția bunătății) sau pot să fie pe autori (Eliade, Eminescu, Iorga, Voltaire, Kant, etc).

Pentru fiecare intersecție de două străzi e nevoie de 8 panouri: 4 mari la mașini și 4 la pietoni. Cele de pietoni să fie de 1x1m și cele de mașini de 2x2m.

Din păcate nu a fost câștigător, dar asta nu ne-a făcut să renunţăm la concept. L-am ţinut la tolba de idei şi am aşteptat să apară momentul oportun.

Şi acesta a venit într-un moment neaşteptat. Puneam la cale cu Margo lansarea primului volum al cărţii Cărţile pe faţă la Focşani. Iniţial ne-am gândit să aruncăm dintr-o dronă semne de carte cu mesajul ”dacă aştepţi un semn pentru a citi o carte, acesta e semnul”. De ce să facem asta? Pentru că, vorba lui Cristian Gog, semnele trebuie să vină din cer. Nu s-au aliniat astrele pentru a putea face asta aşa că am propus să facem conceptul Citat în (inter)secţie.

Eu cumva am fost luat de val de evenimentele de la lansarea cărţii Cărţile pe faţă la Bucureşti şi nu mai ştiam exact toate detaliile de la Focşani. Cert este că abia ajunsesem la Biblioteca din Focşani că am şi ieşit în stradă o mulţime de bibliotecari plus voluntari. Am ocupat o intersecţie din centrul oraşului ţinând în mâine pancarde cu citate care îndeamnă la citit cărţi.

Cât timp era roşu la şoferi îndreptam spre ei pancardele însoţite de zâmbetele noastre. Când era verde la ei atunci arătam pancardele spre pietoni. În plus pietonii primeau şi semne de carte cu mesajul ”dacă aştepţi un semn pentru a citi o carte, acesta e semnul”. Încă din tinereţe am fost o persoană gata să protesteze. Bine, în liceu, cred că majoritatea tinerilor sunt împotriva a tot ce înseamnă reguli prea stricte. Pe vremea mea ascultam mult trupa Rage agains the machine, ei au o piesă cu refrenul ”They say jump, you say how high”. În România ne-am familiarizat destul de bine cu ieşirile în stradă pentru diverse nereguli, de la Roşia Montană şi până la imposibilitatea românilor din diaspora de a vota pentru alegerile prezidenţiale.

Aşa că mi s-a părut cu atât mai nimerit ca oamenii ”să iasă în stradă” pentru a promova lectura. Pentru a încuraja un comportament şi nu pentru a-l sancţiona pe altul.

Reacţiile oamenilor au fost foarte frumoase. Atât a bibliopevestaşilor implicaţi în acţiune cât şi a celor care interacţionau cu ei.

http://bit.ly/citat-la-intersectie

Eu am fost extrem de încântat şi de faptul că a fost prima dată când Cărţile pe faţă a oferit conceptul şi altcineva l-a implementat. De fapt,

Cărţile pe faţă este mai mult un fel de atelier de design de concepte inedite de promovare a lecturii. Suntem ca un atelier de design interior care vine cu propunerea despre cum să arate un loc şi, dacă e cazul, poate să şi realizeze acel design însă ar prefera pe cât se poate să vină doar cu conceptul. Momentan noi, în majoritatea cazurilor, venim cu conceptul şi cu prima implementare după care invităm alţi oameni să facă acelaşi lucru la el în oraş, la el în cartier sau la el în bloc.

De exemplu, în Focşani, există şi Cărţile pe faţă Focşani care a fost începută de Mirela Hanganu şi câţiva din elevii de la şcoala unde este ea bibliotecară.

Mirela este o minune de om. A făcut o mulţime de chestii faine legate de cărţi la ei în oraş. Nu o ştiam dinainte însă am acceptat să lansez cartea la Focşani înaintea altor oraşe de dragul ei şi a elevilor care au iniţiat Cărţile pe faţă Focşani.

Prima acţiune pe care a făcut-o a fost să instaleze o valiză cu cărţi la ei în şcoală şi oricine putea să îşi ia o carte gratuit. Tot ce trebuia să facă persoana respectivă era să facă o poză cu acea carte şi să o posteze ca imagine de profil la el pe Facebook. Sau puteau să lase altă carte la schimb.

Oamenii au reacţionat foarte bine la valiza de cărţi din şcoală aşa că au scos valiza în oraş în centru. După asta au mers cu valiza în gară! Cât de tare e asta, valiza în gară! :)

În plus au propus autorităţilor locale ca duminica să se circule gratuit cu autobuzul dacă ai o carte la tine şi citeşti din ea pe durata călătoriei.

Neapărat sunt de urmărit ce fac ei în Focşani. :)

https://www.facebook.com/cartilepefatafocsani

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

"Gândește înainte să vorbești.
Citește înainte să gândești."
Frances Ann Lebowitz

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 19
Clubul de lectură Vocea cititorului

”De ce suntem fascinaţi să ascultăm lucruri citite? De ce participarea noastră la actul ascultării este diferită calitativ de participarea noastră la actul citirii? Pentru că activitatea psihică prin care producem imaginile declanşatoare ale gândirii (şi, implicit, ale percepţiei estetice) este mult mai bogată atunci când imaginăm pornind de la ce ascultăm, decât atunci când imaginăm plecând de la ce citim. De ce? Pentru că se ajunge mai greu la punerea în funcţiune a imaginaţiei, ascultând decât citind şi, de aceea, dacă se ajunge la un rezultat, atunci rezultatul este ipso facto mai bogat, mai profund, mai durabil, mai complex. Efortul psihic de a ajunge la o imagine pornind de la un sunet fiind mai mare decât efortul cheltuit pentru a ajunge la o imagine pornind de la un cuvânt citit, sufletul este cumva forţat, în termenii metaforei lui Platon, să „scrie pe suflet”. În concluzie, la primele două întrebări, explicaţia este următoarea: efectul pe care îl are asupra sufletului efortul inteligenţei de a construi reprezentări însufleţite pornind de la simplul fapt al ascultării este similar procesului pe care Platon îl denumea „a scrie pe suflet”. De aici farmecul, de aici vraja, de aici magia, de aici eficacitatea. De

aceea a citi de unul singur şi a asculta ce este citit de către un altul nu sunt deloc operaţiuni echivalente, prin efectul pe care îl are asupra sufletului nostru."

Horia –Roman Patapievici

Lectura este considerată, încă, o activitate solitară. Pentru mulţi cititul înseamnă să stea singuri într-o cameră şi să fie doar ei şi autorul. Pentru mine este şi o activitate socială. Îmi place mult să citesc în cuplu sau cu mai mulţi oameni. E un mod bun de a vedea textul şi din perspectiva altcuiva şi mai e un mod foarte bun de a cunoaşte pe cel de lângă tine.

Pentru a încuraja lectura ca un mod de a petrece timpul alături de alţi oameni am început un club de lectură în cadrul campaniei Cărţile pe faţă. Fiind o campanie de promovare a lecturii era normal să facem şi un club de lectură, aşa cum a fost firesc să facem şi semne de carte.

Formatul pentru semnele de carte l-am găsit mai repede, sunt în circulaţie zeci de mii de semne de carte cu mesajul ”dacă aştepţi un semn pentru a citi o carte, acesta e semnul.”

Clubul de lectură a apărut abia în toamna lui 2014, din două motive. Primul ţinea de faptul că nu era în echipă cineva care să se ocupe strict de el. Şi al doilea ţinea de o problemă de-a mea personală cu formatul standard al cluburilor de lectură.

La un club de lectură clasic, oamenii se întâlnesc la o lună şi vorbesc despre o carte pe care au avut-o de citit până atunci. Şi la Cluj sunt câteva cluburi de lectură mai mari sau mai mici,

însă nu prea are rost să participi la ele dacă nu ai citit cartea, deoarece nu eşti în temă. Şi chiar dacă ai citit cartea în urmă cu câţiva ani, tot nu e prea OK, deoarece nu îţi este proaspăt textul.

Lucrurile s-au aliniat când m-a contactat Maria Timsac cu sugestia să facem un club de lectură. Eu am fost extrem de încântat şi i-am spus că sunt dornic să mă implic. I-am propus să testăm un format diferit al clubului de lectură. Participanţii să nu trebuiască să fi citit textul dinainte, ci să-l citim împreună pe loc.

Aşa se face că la prima întâlnire a clubului de lectură Vocea cititorului, am lecturat proză scurtă scrisă de Alice Munro, câştigătoarea premiului Nobel pentru literatură în 2013. Atunci ne-am întâlnit la librăria Bookstory - toate lucrurile bune încep acolo.

Am fost cel mult zece oameni. Am citit textul, am vorbit despre el la final, ne-am simţit bine. A doua ediţie a fost într-o sală de la Casa de Cultură a Studenţilor, locaţie rezolvată de Maria. Ne-am mutat deoarece la Bookstory se închidea la ora 21.00 şi noi voiam să ne vedem de la 20.00 şi să stăm mai mult de o oră.

A treia locaţie, ca în poveşti, a fost Mint Bistro. Locul a fost găsit tot de Maria. Ei, la Mint Bistro ne place foarte mult. Rezervă pentru noi tot

wine bar-ul lor, aşa că avem intimitate. Plus că la Mint Bistro nu se fumează!

Clubul de lectură se numeşte Vocea cititorului datorită expresiei celebre „vocea autorului" şi e şi mai cunoscut numele Vocea României. Noi suntem Vocea cititorului pentru că noi citim cu voce tare şi se aude de-adevăratelea vocea cititorului. :)

O întâlnire a clubului se desfăşoară în felul următor:

În primele 5 minute, gazda evenimentului spune câteva lucruri despre club şi despre campanie

În următoarele aproximativ 15 minute, se prezintă fiecare participant spunând prenumele şi răspunsul la întrebarea serii adresată de gazdă. Este o întrebare legată de cărţi, care să deschidă apetitul oamenilor pentru conversaţie. Până acum au fost adresate intrebări precum: Care e autorul tău preferat?, Ce carte oferi cadou cel mai des?, Ce ai mai citit de autorul cărţii pe care o citim azi?. Până se prezintă lumea, apar şi cei întârziaţi la eveniment. În următoarele 60-90 de minute se citeşte textul serii. Este important ca textul să se poată citi în întregime în acest interval de timp. Ar trebui să fie un text de proză scurtă. În general, se poate citi un text cam 30 de pagini. Gazda serii are responsabilitatea de a selecta textul şi de a

verifica în cât timp se poate citi. Citeşte cine vrea şi cât vrea. În general e potrivit ca o persoană să citească maxim 5 pagini. Pe de o parte, de la un moment dat îi oboseşte vocea şi, apoi, poate sunt şi alţi doritori care vor să li se audă vocea de cititor.

După lectură încep discuţiile libere care sunt moderate tot de gazda evenimentului. E util ca gazda să-şi noteze câteva idei/fraze/concepte despre care crede că ar fi interesant să se discute. Întrebări valabile de fiecare dată sunt: Ce v-a plăcut la text? Ce nu v-a plăcut? Cu ce alt text aţi asociat lectura de azi? Rolul gazdei în acest moment este de a avea grijă ca participanţii să nu vorbească prea mult şi ca discuţia să nu se blocheze. Această parte a întâlnirii durează de obicei în jur de 30 de minute.

Mie cel mai mult îmi plac discuţiile de după deoarece sunt foarte curios să aflu ce părere au ceilalţi oameni despre textul citit. Sunt discuţii mult mai interesante decât majoritatea conversaţiilor pe care le avem zi de zi. Nu se mai vorbeşte doar despre vreme şi despre ce se mai întâmplă prin oraş.

La Cluj au avut loc până acum peste 30 de ediţii ale clubului de lectură. De asemenea au început astfel de cluburi în formatul Vocea cititorului şi în Timişoara, Alba Iulia, Bucureşti,

Sighetu Marmaţiei. Dacă sunt doritori care vor să organizeze astfel de cluburi îi invit să mă contacteze dacă au nevoie de detalii suplimentare sau pot să-l înceapă chiar de azi.

Câteva aspecte logistice pe care le-am învăţat de-a lungul timpului:

E util să ai un grup de Facebook pentru club. Acesta se poate numi Clubul de lectură Vocea cititorului Nume_Oraş. Poţi adăuga în acel grup oamenii care crezi că vor veni la club, aşa o să îţi fie uşor să-i inviţi la viitoarele evenimente. În cadrul grupului poţi crea şi evenimentul de pe Facebook.Fiecare ediţie trebuie să aibă o gazdă

Pentru început e suficient ca întâlnirile să aibă loc o dată pe lună. Frecvenţa poate creşte o dată ce numărul participanţilor depăşeşte pragul de 30. Prima noastră întâlnirea a fost organizată doar cu 10 participanţi, aşa că nu te demoraliza dacă nu vor veni mai mulţi din prima

E bine ca la fiecare ediţie să fie un fotograf care să facă poze, aşa vor vedea şi prietenii participanţilor imagini de la club

Locaţia evenimentului trebuie să aibă o încăpere dedicată clubului. Dacă e o cafenea sau o ceainărie e important ca în încăperea respectivă să nu fie oameni la alte mese care să vorbească cât timp se citeşte.

Interesant e că la multe întâlniri se întâmpla ca o persoană să spună alteia că nu s-a gândit niciodată la lucruri așa cum a spus persoana cealaltă. Nici eu nu m-am gândit că campania Cărțile pe față va deveni ceea ce este azi. Cu siguranță merită participat și la cluburi de lectură clasice. Sunt șanse mari ca la un club de lectură clasic să poți intra în mai mari detalii și mai în profunzime în text decât citind pe loc. La Vocea cititorului, propunem lectura ca un mod plăcut de a petrece timpul alături de oameni faini. Nu pretindem, și nici nu ne dorim, să facem critică literară. Vrem să ne bucurăm de text, să schimbăm idei și să cunoaștem oameni mișto.

E fain și să ieși într-un bar, e fain și să stai singur să citești, dar cred că merită și să lecturezi alături de alți oameni și să discuți despre asta. De fiecare dată când mă întâlnesc cu amici și îi chem în club ei cred că mă refer la o discotecă sau la un party. Din acest motiv am hotărât să facem un club de lectură toată noaptea și va avea loc sâmbăta noaptea, toată noaptea. Așa vom putea citi un roman întreg. Prima ediție a evenimentului Sâmbăta în club, în clubul de lectură are loc în 18 aprilie la Bookstory. Vom citi în calupuri cu pauze de discuții, ascultat muzică și hidratat. Fiind după sărbători va fi un leftovers party. Cine e în Cluj e binevenit.

CĂRȚILE PE FAȚĂ

"Cărțile reprezintă umanitatea dată la tipar."

Barbara W.Tuchman

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CAPITOLUL 20
Clasa cititoare

Capitol dedicat prietenilor de la
Telenav

Atât eu cât şi majoritatea prietenilor mei am devenit cititori în liceu. Sigur că am citit cărţi şi înainte dar în perioada claselor 9-12 am fost suficient de copt încât să aprofundez cărţi cu substanţă.

În adolescenţă suntem şi mai predispuşi să fim influenţaţi, atât spre activităţi bune cât şi spre cele mai puţin bune. Eu am ajuns să fiu cititor pentru că doamna profesoară de română Mariana Muthu a ştiut să îmi prezinte lectura într-un mod atractiv.

Aşa am încercat şi noi în campanie să facem activităţi pentru atragerea tinerilor spre carte. Din discuţiile pe care le-am avut cu elevi când am fost invitat în şcoli să vorbesc despre campania Cărţile pe faţă, am ajuns să conturăm conceptul la ceea ce a devint Clasa cititoare.

Practic se alege o clasă de elevi dintr-o şcoală şi fiecare elev din respectiva clasa cititoare recomandă o carte. Se iau cărţile recomandate de elevi şi se pun într-o căsuţă de cărţi în curtea şcolii astfel încât toată şcoala să aibă acces la cărţile clasei cititoare. În plus, fiecărui elev i se face un tricou pe spatele căruia scrie recomand cartea X de Y, iar pe faţa tricoului se inscripţionează mesajul nostru eşti-ceea-ce-citeşti, scris circular. Toţi elevii din clasa cititoare, în

fiecare luni din săptămână, poartă aceste tricouri la şcoală pentru a face să fie cool să citeşti.

Dacă, de exemplu, unui băiat din acea şcoală îi place de o fată din clasa cititoare el poate să meargă să ia din căsuţa de cărţi acea carte pe care o recomandă domnişoara, să o citească şi el, după care să vorbească despre carte cu ea.

Până acum avem două clase cititoare implementate în Cluj-Napoca cu ajutorul a doi sponsori: Telenav şi SteelCase. Numele de clasa cititoare e sigur de la clasa muncitoare şi de la faptul că viitorul este clasa cititoare.

Efectele unor astfel de acţiuni sigur că nu se văd imediat. Eu am ajuns să pornesc o campanie de promovare a lecturii la 15 ani după ce doamna Muthu m-a apropiat de lectură. O să mă declar mulţumit şi dacă doar peste 15 ani de acum încolo un tânăr de acum va promova şi el cartea.

Se spune că ce avem cu toţii în comun e faptul că am fost cândva copii. Poate nu toţi ne aducem la fel de bine aminte că în copilărie şi adolescenţă am făcut şi lucruri doar pentru că le făceau şi ceilalţi. Mă gândesc mult la extremele la care se află fumatul şi cititul. Cu toţii ştim că este rău să fumezi şi totuşi mulţi oameni fumează. Nimeni nu o să spună că e bine să fumezi. În acelaşi timp toată lumea ştie că e bine să citeşti şi

totuşi puţini oameni citesc de la o carte în sus pe lună. Chiar dacă nimeni nu o să spună că e rău să citeşti. La tineri este şi mai evidentă această situaţie. Majoritatea fumează în adolescenţă pentru că e perceput cumva cool să fumezi. Eu sper că prin cât mai multe clase cititoare şi prin alte acţiuni funky adresate tinerilor să devină cool să citeşti.

PS: cartea conţine o capcană, dacă (crezi că) ai găsit-o scrie-mi un mesaj pe Facebook. Se oferă premiu încă o carte scrisă de mine.

"Cărțile care te construiesc
ți se citesc pe față.

Cărțile te construiesc și contribuie la formarea ta ca om,
iar apoi ți se citesc pe față. Se văd în felul în care zâmbim,
în felul în care privim, în felul în care înțelegem aceleași glume
sau ne întristăm la aceleași întâmplări."

Adela Mureșan

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

Cuprins:

Cuvânt înainte 7
Capitolul 1 11
Capitolul 2 29
Capitolul 3..... 41
Capitolul 4 61
Capitolul 5 73
Capitolul 6 85
Capitolul 7 91
Capitolul 8 101
Capitolul 9 109
Capitolul 10 117
Capitolul 11 125
Capitolul 12 141
Capitolul 13 153
Capitolul 14 161
Capitolul 15 167
Capitolul 16 173
Capitolul 17 181
Capitolul 18 189
Capitolul 19 199
Capitolul 20 209